

Ed.

152. Frumvarp til laga

[122. mál]

um framsal sakamanna og aðra aðstoð í sakamálum.

(Lagt fyrir Alþingi á 106. löggjafarþingi 1983.)

I. KAFLI

Skilyrði fyrir framsali.

1. gr.

Pann, sem í erlendu ríki er grunaður, ákærður eða dæmdur fyrir refsiverðan verknað, er heimilt að framselja samkvæmt lögum þessum.

2. gr.

Ekki má framselja íslenska ríkisborgara.

3. gr.

Framsal á manni er aðeins heimilt ef verknaður eða sambærilegur verknaður getur varðað fangelsi í meira en 1 ár samkvæmt íslenskum lögum. Heimilt er að semja við önnur ríki um framsal vegna verknaðar sem samkvæmt íslenskum lögum getur varðað styttri refsivist.

Framsal til meðferðar máls er einungis heimilt, ef tekin hefur verið ákvörðun í erlenda ríkinu um að sá, sem óskað er framsals á, skuli handtekinn eða fangelsaður fyrir viðkomandi verknað.

Framsal til fullnustu á dómi er, nema annað sé ákveðið með samkomulagi við viðkomandi ríki, aðeins heimilt:

1) ef refsing samkvæmt dómi er minnst 4 mánaða refsivist,

2) ef dómþoli samkvæmt dómi eða ákvörðun, sem tekin er samkvæmt heimild í dómi, skuli vistaður á stofnun og að dvöl hans þar geti varað í a. m. k. 4 mánuði.

Framsal til meðferðar máls eða fullnustu refsingar fyrir fleiri verknaði er heimilt þótt skilyrði samkvæmt 1.—3. mgr. séu einungis uppfyllt, að því er varðar einn verknað.

Ef rökstudd ástæða er til að ætla að grunur um refsiverða háttsemi eða niðurstaða dóms, sem óskað er framsals vegna, þykir eigi fullnægja grunnreglum íslenskra laga um rökstuddan grun, um refsiverða háttsemi eða um lögfulla sönnun sakar í refsimálum, er framsal óheimilt.

4. gr.

Framsal vegna verknaða er varða við herlög er óheimilt.

5. gr.

Framsal vegna stjórn málaafbrotar er óheimilt.

Nú er verknaðurinn jafnframt brot á lagaákvæðum sem ekki eru stjórn málalegs eðlis og er þá framsal heimilt ef verknaðurinn telst að litlu leyti stjórn málaafbrot.

6. gr.

Ekki má framselja mann, ef veruleg hættu er á, að hann eftir framsal, vegna kynþáttar, þjóðernis, trúar, stjórnmálaskoðana eða að öðru leyti vegna stjórnmálaaðstæðna verði að sæta ofríki eða ofsóknum sem beinist gegn lífi hans eða frelsi eða er að öðru leyti alvarlegs eðlis.

7. gr.

Í sérstökum tilfellum má synja um framsal ef mannúðarástæður mæla gegn því svo sem aldur, heilsufar eða aðrar persónulegar aðstæður.

8. gr.

Framsali er óheimilt þegar sá sem óskast framseldur hefur verið sakfelldur eða sýknaður hér á landi fyrir viðkomandi refsiverðan verknað.

Nú hefur rannsókn gegn sökuðum manni ekki leitt til ákæru á hendur honum og verður hann þá ekki framseldur fyrir þann verknað sem rannsókn tók til, nema skilyrði séu fyrir hendi til upptöku máls samkvæmt 1. mgr. 119. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála.

9. gr.

Framsali er óheimilt ef sök eða dæmd refsing er fyrnd eða að öðru leyti fallin niður samkvæmt íslenskum lögum.

10. gr.

Þegar sá sem óskast framseldur hefur verið dæmdur í refsivist eða samkvæmt dómi eða með heimild í dómi skal eða er vistaður á stofnun fyrir annan verknað en framsalsbeiðnin fjallar um, þá er ekki heimilt að framselja hann fyrir en refsivist er lokið eða hann útskrifaður af stofnuninni. Ekki er heldur heimilt að framselja hann ef hér á landi er til meðferðar mál fyrir annan verknað, en þann sem hann óskast framseldur fyrir og sem getur varðað minnst 2 ára refsivist, eða ef hann er hafður í gæslu eða er laus gegn tryggingarráðstöfunum settum samkvæmt 71. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála.

Framsali til meðferðar máls má þó heimila með því skilyrði að viðkomandi verði sendur til baka svo fljótt sem verða má að lokinni meðferð málsins.

11. gr.

Setja skal eftirfarandi skilyrði fyrir framsali:

1. Að ekki verði höfðað mál gegn hinum framselda manni eða hann látinn taka út refsingu eða framseldur til þriðja ríkis fyrir annan refsiverðan verknað sem framinn var áður en til framsals kom nema:
  - a. að dómsmálaráðuneytið heimili það sbr. 20 gr. eða
  - b. að hinn framseldi maður hafi ekki horfið úr landi því, sem hann var framseldur til, enda þótt hann hafi átt þess kost að fara þaðan óhindraður í minnst 45 daga eða
  - c. að hann hafi horfið aftur til lands þess, sem hann var framseldur til, eftir að hann hafði farið úr landi.
2. Að án leyfis dómsmálaráðuneytisins má ekki reka mál hins framselda manns fyrir bráðabirgðadómstólum eða dómstól sem aðeins hefur heimild til að fjalla um viðkomandi afbrot eða sérstök undantekningartilfelli.
3. Að óheimilt er að fullnægja dauðarefsingu gagnvart hinum framselda manni. Heimilt er að setja frekari skilyrði fyrir framsali.

II. KAFLI

Meðferð framsamála.

12. gr.

Beiðni um framsal skal borin fram eftir diplomatiskum leiðum nema um annað hafi verið samið við viðkomandi ríki.

Í framsalsbeiðni skulu vera upplýsingar um ríkisfang þess manns sem óskast framseldur, dvalarstað hans hér á landi, ef um hann er vitað, hvers eðlis afbrotið er og hvar og hvenær það var framið. Ef til er lýsing á þeim sem óskast framseldur skal hún fylgja. Með framsalsbeiðni skal enn fremur fylgja endurrit af þeim lagaákvæðum sem verknadurinn er talinn varða við. Ef veruleg vandkvæði eru á að útvega endurrit, má láta nægja að gerð sé grein fyrir lagaákvæðum þeim, sem talið er að hafi verið brotin.

Með framsalsbeiðni til meðferðar máls skal fylgja frumrit eða staðfest endurrit af handtökuskipun eða annarri ákvörðun um handtöku sem samkvæmt samningi er í samræmi við löggjöf viðkomandi ríkis og sem færir að því rök að það séu gildar ástæður til að fella grun á viðkomandi mann fyrir hinn refsiverða verknad.

Með beiðni um framsal manns til fullnustu á dómi skal dómurinn fylgja eða staðfest endurrit hans.

13. gr.

Telji dómsmálaráðuneytið, á grundvelli framsalsbeiðni og þeim upplýsingum er henni fylgja, að hafna beri beiðninni þá þegar, skal það gert.

Ef beiðni er ekki strax hafnað skv. 1. mgr. sendir dómsmálaráðuneytið ríkissaksóknara beiðnina og ber honum að sjá til þess að nauðsynleg rannsókn fari þegar fram.

Ef ekki er annars getið í lögum þessum skal, um framkvæmd rannsókna og annað sem framsalsbeiðni varðar, beita reglum um meðferð opinberra mála eftir því sem við á.

14. gr.

Maður sá sem óskast framseldur getur krafist úrskurðar sakadóms í Reykjavík um, hvort skilyrði laga fyrir framsali séu fyrir hendi. Ríkissaksóknari skal, jafnframt því sem hann tilkynnir manningnum um framsalsbeiðnina og rök fyrir henni, láta hann vita um heimild þessa og að hann eigi þess kost að fá sér skipaðan réttargæslumann samkvæmt 16. gr.

Krafa um úrskurð skal berast ríkissaksóknara eða dómsmálaráðuneyti eigi síðar en 1 sólarhring eftir að þeim sem óskast framseldur er tilkynnt um að dómsmálaráðuneytið hafi ákveðið að verða við beiðni um framsal. Ef sérstakar ástæður mæla með getur dómsmálaráðuneytið leyft að ákvörðun um framsal sé borin undir dómstól þótt framangreindur frestur sé liðinn.

Hafi úrskurðar verið krafist innan lögmæltis frests eða undanþága leyfð skal framsal ekki fara fram fyrir en endanlegur dómsúrskurður hefur verið kveðinn upp.

15. gr.

Við rannsókn vegna framsalsbeiðni má beita þeim þvingunaraðgerðum sem lög um meðferð opinberra mála heimila við rannsókn sambærilegra sakamála. Við ákvörðun þess hvort skilyrði séu til beitingar þvingunaraðgerða má leggja til grundvallar dómsákvæðanir þær, sem framsalsbeiðni fylgja án frekari rannsókna um sönnun sakar viðkomandi manns.

Framangreindum þvingunaraðgerðum má beita, uns úr því er skorið, hvort framsal skal fram fara og síðan þangað til framsal er framkvæmt, sé það heimilað. Ef kveðinn er upp

úrskurður um gæsluvarðhald, skal því ekki markaður lengri tími en 3 vikur. Þyki nauðsyn bera til að lengja gæsluvarðhaldstímann, skal það gert með úrskurði á dómþingi, þar sem gæslufanginn er viðstaddur. Ekki má framlengja gæsluvarðhaldstímann um meira en 2 vikur í senn.

16. gr.

Dómari skal skipa manni þeim sem óskast framseldur réttargæslumann, ef maðurinn eða ríkissaksóknari æskja þess. Dómari getur og af sjálfsdáðum skipað réttargæslumann ef honum þykir ástæða til.

Laun réttargæslumanns og annar sakarkostnaður skulu greidd úr ríkissjóði. Dómari getur þó ákveðið, þegar sérstaklega stendur á, að viðkomandi maður skuli greiða kostnaðinn.

17. gr.

Þegar að rannsókn lokinni sendir ríkissaksóknari dómsmálaráðuneytinu öll gögn málsins ásamt álitserð um það. Ráðuneytið tekur síðan ákvörðun um hvort framsal skuli heimilað.

18. gr.

Þegar dómsmálaráðuneytið hefur ákveðið að verða við beiðni um framsal, skal það framkvæmt svo fljótt sem unnt er. Ef sá sem óskast framseldur er ekki í haldi má handtaka hann og úrskurða í gæslu uns hann er afhentur eða takmarka frelsi hans með öðrum hætti eftir því sem segir í 71. og 72. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála.

Úrskurður um þvingunaraðgerðir skal þó ekki gilda lengur en í 30 daga eftir að endanleg ákvörðun um framsal hefur verið tekin. Samkvæmt beiðni dómsmálaráðuneytisins getur sakadómur þó ákveðið, þegar sérstaklega stendur á, að þvingunarráðstöfunum skuli beitt um tiltekinn lengri tíma.

Þegar maður er framseldur má ákveða að munir eða verðmæti sem lagt hefur verið hald á í sambandi við málið séu afhent stjórnvaldi því, sem framsals óskaði, enda sé við afhendingu gerður fyrirvari, ef ástæða þykir til, til verndar rétti þriðja manns.

III. KAFLI

Aðrar ákvarðanir í tengslum við framsal.

19. gr.

Nú er maður eftirlýstur af yfirvöldum í erlendu ríki vegna þess að hann er grunaður, ákærður eða dæmdur fyrir refsiverðan verknað, sem orðið gæti grundvöllur framsals samkvæmt lögum þessum og má þá beita hann þvingunaraðgerðum laga um meðferð opinberra mála með sama hætti og væri hann sakaður um samsvarandi afbrot hér á landi. Sömu aðgerðum má beita, ef viðkomandi yfirvöld tilkynna, að þau muni krefjast framsals fyrir verknaðinn.

Ákvörðun um þvingunaraðgerðir skal þegar tilkynnt dómsmálaráðuneytinu. Ráðuneytið getur ákveðið að þvingunarráðstöfunum skuli ekki beitt, ef það telur að framsalsgrundvöllur sé ekki til staðar. Ef ráðuneytið ákveður ekki að þvingunarráðstafanir skuli felldar niður skal það hlutast til um að erlenda ríkinu verði tilkynnt um þær og að þær verði felldar niður ef framsalsbeiðni berst ekki svo fljótt sem verða má. Ef framsalsbeiðni hefur ekki borist innan 30 daga frá því að tilkynning var send skulu þvingunarráðstafanir felldar niður. Ef sérstaklega stendur á, er heimilt að lengja þennan frest.

20. gr.

Dómsmálaráðuneytið getur samkvæmt beiðni heimilað að höfðað verði mál gegn þeim sem framseldur er samkvæmt lögum þessum eða hann látinn taka út refsingu fyrir annan refsiverðan verknað sem framinn er áður en til framsals kom og framselt var fyrir. Það sama gildir um samþykki til að hann verði framseldur áfram til þriðja ríkis fyrir refsiverðan verknað sem framinn var áður en hann var framseldur héðan.

Samþykki má því aðeins veita ef til framsals hefði getað komið fyrir verknaðinn samkvæmt lögum þessum. Ákvæði 14. og 16. gr. gilda einnig um veitingu slíks samþykkis eftir því sem við á.

Samþykki til að viðkomandi maður verði framseldur áfram til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar er þó heimilt að veita ef skilyrði laga nr. 7/1962 um framsal til þessara landa eru til staðar.

Í beiðni um samþykki samkvæmt 1. mgr. skulu vera sömu upplýsingar og um getur í 2. mgr. 12. gr. Einnig skulu fylgja fullnægjandi gögn um að viðkomandi manni hafi verið kunngerður réttur hans samkvæmt 14. og 16. gr. eftir því sem við á og um hvort hann óski eftir að notfæra sér þann rétt.

Þegar krafist er dómsúrskurðar um hvort skilyrði laga eru til staðar, er óheimilt að veita samþykki fyrir en endanlegur dómsúrskurður liggur fyrir. Slík mál skulu lögð til úrskurðar í sakadómi í Reykjavík.

Samkvæmt beiðni getur dómsmálaráðuneytið leyft að um mál hins framselda manns sé fjallað af bráðabirgðadómstól eða öðrum dómstól sbr. 2. mgr. 11. gr., en einungis ef það er talið óhætt vegna málsmeðferðar fyrir þeim dómstól.

21. gr.

Dómsmálaráðuneytið getur leyft að maður sem framseldur er frá einu erlendu ríki til annars sé fluttur um íslenskt yfirráðasvæði nema ákvæði 2. gr. eða 4.—6. gr. hindra framsal frá Íslandi til viðkomandi ríkis fyrir verknaðinn.

Ef um er að ræða framsal til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar er heimilt að veita samþykki skv. 1. mgr., nema ef ákvæði 2. eða 4. gr. í lögum nr. 7/1962 um framsal til þessara landa kæmu í veg fyrir framsal frá Íslandi til viðkomandi ríkis.

IV. KAFLI

Önnur aðstoð vegna reksturs sakamála.

22. gr.

Til að afla sönnunargagna til notkunar í refsímáli í öðru ríki er heimilt að ákveða samkvæmt beiðni að ákvæðum þeim sem um getur í VI. og VII. kafla laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála skuli beitt á samsvarandi hátt og í sambærilegum málum sem rekin eru hér á landi.

Beiðni skal send dómsmálaráðuneytinu nema annað sé ákveðið með samningi við annað ríki, sbr. 6. mgr. Í beiðni skulu vera upplýsingar um tegund afbrots og hvar og hvenær það var framið. Því aðeins er heimilt að verða við beiðni að sannað sé að það liggi fyrir ákvörðun um þvingunaraðgerðir sem eru í samræmi við löggjöf viðkomandi ríkis.

Óheimilt er að verða við beiðni ef verknaðurinn sem hún er tilkomin vegna eða sambærilegur verknaður, er ekki refsiverður samkvæmt íslenskum lögum eða ef hann samkvæmt ákvæðum í 5.—7. gr. getur ekki verið grundvöllur framsals. Varðandi beiðnir frá Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð skal í stað framangreindra skilyrða gerð krafa um

að framsal vegna verknaðarins sé óheimilt vegna ákvæða í 4. gr. laga nr. 7/1962 um framsal til þessara landa.

Dómsmálaráðuneytið skal strax hafna beiðni ef skilyrði 2. mgr. eru ekki til staðar eða ef ljóst er að ekki er hægt að verða við henni. Sé beiðni ekki synjað samkvæmt þessari málsgrein skal málið sent ríkissaksóknara til frekari fyrirgreiðslu og skal hann hlutast til um að nauðsynleg rannsókn fari þegar fram.

Að rannsókn lokinni sendir ríkissaksóknari dómsmálaráðuneytinu öll gögn málsins ásamt álitserð um það. Ráðuneytið tekur síðan ákvörðun um hvort orðið skuli við beiðni.

Í samningi við erlent ríki er heimilt að ákveða að málið skuli falið öðru stjórnvaldi en ráðuneyti til afgreiðslu.

Ef það er líklegt að maður sem dvelur á Íslandi og sem ekki er grunaður vegna málsins hafi með lögsmætum hætti þann hlut sem leggja skal hald á, skal afhending hans til yfirvalda annars ríkis háð því skilyrði að hann, án kostnaðar, skuli sendur til baka þegar meðferð málsins er lokið.

23. gr.

Vegna meðferðar refsímáls í öðru ríki er samkvæmt beiðni heimilt að ákveða að maður sem hér á landi er fangelsaður eða sviptur frelsi samkvæmt dómi vegna refsiverðs verknaðar, skuli sendur til annars ríkis til yfirheyrslu sem vitni eða til samprófunar.

Beiðni skal send dómsmálaráðuneytinu nema annað sé ákveðið með samningi við annað ríki sbr. 6. mgr. Í beiðni skulu vera nákvæmar upplýsingar um hinn refsiverða verknað.

Óheimilt er að verða við beiðni ef verknaðurinn sem hún fjallar um eða sambærilegur verknaður er ekki refsiverður samkvæmt íslenskum lögum eða ef hann samkvæmt ákvæðum í 5.—7. gr. getur ekki verið grundvöllur framsals. Beiðninni skal auk þess hafnað ef nærvera viðkomandi er nauðsynleg hér á landi vegna refsímáls eða ef aðrar ríkar ástæður mæla gegn því að flytja hann til hins ríkisins. Sérstakt tillit skal tekið til þess hvort flutningurinn sé líklegur til að lengja þann tíma sem hann myndi verða sviptur frelsi. Varðandi beiðnir frá Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð skal í stað skilyrðis í 1. ml. þessarar málsgreinar gerð krafa um að framsal vegna verknaðarins sé óheimilt vegna ákvæða í 4. gr. laga nr. 7/1962 um framsal til þessara landa.

Dómsmálaráðuneytið skal strax hafna beiðni ef ljóst er að ekki er hægt að verða við henni. Sé beiðni ekki synjað samkvæmt þessari málsgrein skal málið sent ríkissaksóknara til frekari fyrirgreiðslu og skal hann hlutast til um að nauðsynleg rannsókn fari þegar fram.

Ef viðkomandi samþykkir ekki flutning skal sakadómur í Reykjavík kveða upp úrskurð um hvort lagaskilyrði til flutnings séu til staðar. Að rannsókn lokinni sendir ríkissaksóknari dómsmálaráðuneytinu öll gögn málsins ásamt álitserð um málið í heild. Ráðuneytið tekur síðan ákvörðun um hvort orðið skuli við beiðni.

Í samningi við erlent ríki er heimilt að ákveða að málið skuli falið öðru stjórnvaldi en ráðuneyti til afgreiðslu.

Gera skal það skilyrði fyrir flutningi á manni að viðkomandi skuli sendur til baka svo fljótt sem verða má, ef til vill innan nánari ákveðinna tímamarka og að ekki skuli hafin rannsókn í máli gegn honum meðan hann dvelur í hinu ríkinu, honum refsað þar eða hann framseldur áfram fyrir verknað sem hann framdi áður en flutningur átti sér stað.

V. KAFLI

Lokaákvæði.

24. gr.

Úrskurðir þeir sem kveðnir eru upp samkvæmt lögum þessum sæta kærur til Hæstaréttar samkvæmt almennum reglum laga um meðferð opinberra mála.

25. gr.

Heimilt er að gera samninga við önnur ríki um skyldu til framsals og um aðra aðstoð vegna sakamála með ákveðnum skilyrðum, sem þó mega ekki ganga gegn ákvæðum laga þessara.

Án tillits til laga þessara getur framsal átt sér stað og beiðnir um aðstoð í sakamálum framkvæmdar í þeim mæli sem Íslands hefur skyldu til samkvæmt samningum gerðum fyrir gildistöku laga þessara við önnur ríki.

Framsal og önnur aðstoð í sakamálum er heimil samkvæmt lögum þessum, þótt ekki sé það skylt samkvæmt samningi sem Ísland hefur gert þar að lútandi við viðkomandi ríki.

26. gr.

Ákvæðin í I. og II. kafla um framsal og þau ákvæði í III. kafla sem fjalla um framsal gilda ekki gagnvart Danmörku, Finnlandi, Noregi og Svíþjóð.

27. gr.

Dómsmálaráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

28. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1984. Við gildistöku laga þessara fellur úr gildi 9. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

I. Almenn.

Frumvarp þetta er samið í dómsmálaráðuneytinu og fjallar um eins og nafnið ber með sér um framsal sakamanna og aðra aðstoð í sakamálum. Frumvarpið er samið í tengslum við væntanlega aðild Íslands að samningum Evrópuráðsins um framsal sakamanna og tveimur viðbótarsamningum við hann, og um gagnkvæma aðstoð í sakamálum og viðbótarsamningi við hann. Verði frumvarp þetta að lögum verða framangreindir samningar fullgiltir af Íslands hálfu. Framangreindir samningar eru prentaðir sem fylgiskjöl með frumvarpi þessu. Síðar í þessum inngangi er nánari greinargerð um samningana.

Hér á landi eru ekki í gildi almenn lög um framsal sakamanna. Í 9.—11. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 eru almenn ákvæði um framsal. Um framsal sakamanna á milli Norðurlandanna gildir samræmd löggjöf. eru íslensku lögin nr. 7/1962.

Lagafrumvarp þetta byggir á norrænni löggjöf um sama efni, en náð samstarf var á milli hinna Norðurlandanna er þau endurskoðuðu eða settu almenn lög um framsal. eru sænsku framsalslögin frá árinu 1957, dönsku frá 1967, finnsku frá 1970 og norsku frá 1975. Framangreind endurskoðun á framsalsákvæðum í löggjöf hinna Norðurlandanna var gerð í framhaldi af gerð evrópusamnings um framsal og byggir löggjöfin á nokkrum þeim meginreglum er lagðar eru í samningunum.

Samvinna Norðurlandanna varðandi framangreinda lagasetningu var framhald samvinnu um samræmda löggjöf um framsal milli Norðurlandanna og stöðu Norðurlandanna til evrópusamnings um framsal. Þá er almennt mjög æskilegt að á Norðurlöndum gildi sömu grundvallarákvæði um framsal.

Eins og áður segir eru í 9.—11. gr. almennra hegningarlaga almenn ákvæði um framsal. Það er almennt viðurkennt að dómsmálaráðuneytið hafi heimild til að taka ákvörðun um framsal til meðferðar sakamáls eða fullnustu refsingar og að hægt sé að verða við beiðni um framsal án tillits til þess hvort í gildi sé framsalssamningur við það ríki er óskar framsals.

Síðan Ísland varð lýðveldi hafa engir gagnkvæmir samningar um framsal verið gerðir. Um hvaða samningar frá fyrri tímum eru í gildi er erfitt að skera úr um, ekki síst þar sem traustar upplýsingar eru í sumum tilfellum ekki fyrir hendi. Sérstaklega er erfitt að skera úr um gildi samninga við fyrrverandi nýlendur Bretlands. Fer hér á eftir yfirlit um þá samninga sem taldir eru í gildi. Er yfirlit þetta unnið af utanríkisráðuneytinu í febrúar 1980.

Bandaríki Norður-Ameríku:

- 6. 1.1902. Samningur um framsal sakamanna.
- 6.11.1905. Viðbótarsamningur.

Belgía:

- 25. 3.1876. Samningur um framsal sakamanna.

Frakkland:

- 28. 3.1887. Samningur um framsal sakamanna.

Holland:

- 18. 1.1894. Samningur um framsal sakamanna.
- 2. 7.1895. Viðaukasamningur.

Ítalía:

- 19. 7.1873. Samningur um framsal sakamanna.

Luxemborg:

- 8. 4.1879. Samningur um framsal sakamanna.

Spánn:

- 12.10.1889. Samningur um framsal sakamanna.

Sambandslýðveldið Þýskaland:

- 8.10.1890— 2.11.1891. Erindaskipti um kostnað við framsal sakamanna.
- 2. / 7.11.1912. Samkomulag um framsal manna, sem viljandi hafa valdið meiðslum.

Samningar við Bretland og fyrrverandi breskar nýlendur, landssvæði o. s. frv.

Samningar við **Bretland** eru eftirfarandi:

- a. 31. 3.1873. Samningur um framsal sakamanna.
- b. 25.11.1937. Samkomulag um að samningurinn skuli ná til vissra nýlendna og landssvæða.
- c. 25.10.1938. Viðbótarsamningur.

Samningurinn frá 1873 gildi einnig gagnvart samveldislöndum og nýlendum. Með samkomulaginu frá 1937 var samningurinn frá 1873 látinn ná til ýmissa verndarsvæða og verndarríkja Breta, t. d. Bechuanaland, Gambíu, Kenya og Nígeríu. Skv. viðbótarsamningnum frá 1938 er framsal heimilt vegna glæpa annarra en taldir eru upp í samningnum frá 1873. Viðbótarsamningurinn gildi gagnvart nýlendum og þeim svæðum, sem samkomulagið frá 1937 fjallaði um. Skv. 3. gr. var samveldislöndum heimilað að gerast aðilar.

Samkvæmt athugun sem gerð var við útgáfu ritsins „Samningar Íslands við erlend ríki“ árið 1963 var aðild samveldislanda að samningnum sem hér segir (aðild einkennd með „×“):

	a. 1873	b. 1937	c. 1938
Ástralía	×	×	×
Indland	×		×
Kanada	×		
Nýja-Sjáland	×		×
Sri Lanka	×		×

Skv. skrá um samninga Íslands frá 1966 og síðar er **Suður-Afríka** einnig talin aðili að samningnum frá 1873. Ákveðið hefur verið að samningarnir frá 1873, 1937 og 1938 gildi gagnvart Papúa Nýju-Guineu. Hins vegar var stjórnvöldum Uganda skýrt frá því að samningarnir giltu ekki milli Íslands og Uganda.

Eitt af þeim atriðum sem taka þarf afstöðu til verði frumvarp þetta að lögum er hvort segja eigi framangreindum samningum upp eða óska eftir endurskoðun á þeim. Þessir samningar sem eru mismunandi að efni til gilda þótt þeir séu í andstöðu við þetta lagafrumvarp sbr. 25. gr. frumvarpsins. Þykir nauðsynlegt í frumvarpi þessu að taka tillit til skyldu samkvæmt eldri samningum.

Pegar sett hafa verið almenn framsalslög er eðlilegt að í kjölfar þeirra fylgi endurskoðun á eldri samningum. Lagasetningin gæti haft takmarkað gildi ef samningarnir stæðu óbreyttir.

Varðandi þörfina á almennum framsalslögum má benda á að núverandi ákvæði um framsal til annarra landa en Norðurlandanna eru mjög ófullnægjandi. Framsal er alvarleg íhlutun á frelsi einstaklingsins og ætti einungis að eiga sér stað samkvæmt skýrri lagaheimild. Þá hefur verulegt ósamræmi skapast eftir að um framsal til hinna Norðurlandanna var sett lögjöf. Einnig er æskilegt að á Norðurlöndunum gildi svipuð ákvæði um framsal.

Rétt er að benda á að skilyrði þau sem í frumvarpinu greinir fyrir framsali eru lágmarksskilyrði og er því hægt að hafna framsalsbeiðni af ástæðum sem ekki eru lögfestar, ef ekki hefur verið um annað samið.

II. Evrópusamningur um framsal sakamanna.

Hinn 13. desember 1957 var í París gerður samningur á vegum Evrópuráðsins um framsal sakamanna. Var þetta fyrsti samningur Evrópuráðsins á sviði sakamála. Þá hafa verið gerðir tveir viðbótarsamningar við framsalssamninginn, sá fyrri í Strassborg, hinn 15. október 1975 og sá síðari í Strassborg 17. mars 1978. Þá hefur Evrópuráðið samþykkt fleiri en eina ályktun í tengslum við framangreinda samninga.

Eftirtalin 15 aðildarríki Evrópuráðsins hafa fullgilt framsalssamninginn frá 1957: Austurríki, Kýpur, Danmörk, Sambandslýðveldið Þýskaland, Grikkland, Írland, Ítalía, Liechtenstein, Luxemborg, Holland, Noregur, Spánn, Svíþjóð, Sviss og Tyrkland. Auk þessara ríkja eru Finnland og Ísrael aðilar að samningnum. Þá hafa 4 ríki undirritað samninginn þ. e. Belgía, Frakkland, Ísland og Portúgal. Einungis tvö aðildarríki Evrópuráðsins, Malta og Bretland, hafa ekki samþykkt samninginn.

Viðbótarsamningurinn frá 1975 hefur verið fullgiltur af eftirtöldum ríkjum: Kýpur, Danmörku, Hollandi og Svíþjóð. Auk þeirra hafa eftirtalin ríki undirritað samninginn: Grikkland, Ísland, Luxemborg, Portúgal og Sviss.

Síðari viðbótarsamningurinn frá 1978 hefur verið fullgiltur af eftirtöldum ríkjum: Austurríki, Danmörku, Hollandi og Svíþjóð. Eftirtalin ríki hafa undirritað samninginn: Kýpur, Grikkland, Ísland, Ítalía, Portúgal, Spánn og Sviss.

Flest ríkin sem eru aðilar að framsalssamningnum hafa gert fyrirvara við eitt eða fleiri ákvæði hans.

Samkvæmt 1. gr. framsalssamningsins eru aðilar hans skuldbundnir til framsals að uppfylltum ákveðnum skilyrðum. Í ýmsum gagnkvæmum framsalssamningum er listi yfir þær tegundir afbrota sem framsalsskylda nær til, en samkvæmt 1. mgr. 2. gr. samningsins er framsalsskyldan bundin við ákveðinn refsiramma þ. e. að afbrotið geti varðað 1 árs fangelsi og þegar um framsal til fullnustu refsingar er að ræða þá sé dæmd refsing a. m. k. 4 mánaða refsivist. Heimili lög samningsaðila ekki framsal fyrir tiltekin afbrot sem falla undir almennu skilgreininguna er heimilt að gera fyrirvara um það atriði. Þá eru í samningnum ákvæði um að framsal í ákveðnum tilfellum sé óheimilt og ákvæði þar sem heimilt er að synja um framsal.

Samkvæmt samningnum er óheimilt að framselja menn í eftirtöldum tilfellum:

- a. Framsal fyrir stjórn málaafbrot og afbrot tengd stjórn málaafbroti er óheimilt.
- b. Framsal er óheimilt fyrir almennt afbrot ef tilgangurinn er að höfða refsímál gegn eða refsa manni vegna kynþáttar hans, trúar, þjóðernis eða stjórn málaaskoðana, eða ef réttarstaða hans kunni að vera skert vegna einhverra þessara ástæðna.
- c. Framsal fyrir afbrot gegn herlögum er óheimilt.
- d. Framsal er óheimilt ef reglan ne bis in idem á við, það er ef viðkomandi hefur verið dæmdur fyrir viðkomandi verknað í því ríki sem hann óskast framseldur frá.
- e. Framsal er óheimilt ef sök eða refsing er fyrnd.

Samkvæmt samningnum er heimilt að synja um framsal í eftirtöldum tilfellum:

- a. Heimilt er að synja um framsal fyrir afbrot sem varða skatta.
- b. Heimilt er að synja um framsal á eigin ríkisborgurum.
- c. Heimilt er að synja um framsal ef brotavettvangur er landssvæði aðilans sem framsalsbeiðni er beint til.
- d. Heimilt er að synja um framsal ef til meðferðar er mál fyrir sama verknað í því landi sem beiðni er um framsal frá.
- e. Heimilt er að synja um framsal ef afbrotið getur varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum þess sem framsals beiðist, en afbrotið getur ekki varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum þess sem framsalsbeiðni er beint til eða dauðarefsingu fyrir slík afbrot er almennt ekki fullnægt.

Ef ríki notfærir sér heimild til að framselja ekki eigin ríkisborgara er í samningnum ákvæði um að viðkomandi ríki verði, samkvæmt beiðni, að höfða mál á hendur viðkomandi fyrir verknaðinn.

Önnur ákvæði samningsins fjalla um meðferð framtalsmála, sérregluna svokölluðu, þ. e. að ekki megi höfða mál á hendur viðkomandi, dæma eða fullnusta refsingu fyrir annan verknað framinn fyrir framsal en hann er framseldur fyrir, endurframsal til þriðja ríkis og gegnumflutning.

Efnisatriði **viðbótarsamningsins frá 1975** eru þau í fyrsta lagi að ákveðnir stríðsglæpir og glæpir gegn mannkyninu eru undanþegnir því að geta talist til stjórn málaafbrota og er í samningnum nánari skilgreining á því við hvaða afbrot er átt.

Í öðru lagi eru ákvæði 9. gr. samningsins um ne bis in idem skilgreind nánar og talin upp tilfelli þar sem framsal er óheimilt og þar sem heimilt er að synja um framsal. Er þetta gert til að samræma ákvæði reglunnar við notkun hennar í öðrum samningum Evrópuráðsins sem gerðir hafa verið síðar.

Efnisatriði **annars viðbótarsamningsins frá 1978** eru í fyrsta lagi viðbót við 2. mgr. 2. gr.

samningsins þannig að þegar beðið er um framsal fyrir fleiri sjálfstæð afbrot en eitt þá sé heimilt að framselja mann þótt sum afbrotin varði einungis sektum.

Í öðru lagi er 5. gr. samningsins breytt þannig að hún er einnig látin taka yfir afbrot er varða skatta.

Í þriðja lagi er bætt við samninginn ákvæðum um dóma sem kveðnir hafa verið upp yfir fjarstöddum sakborningum. Er samkvæmt greininni heimilt að synja um framsal til fullnustu á slíkum dómum ef málsmeðferð sú sem var undanfari dómsins fullnægir, að mati þess sem framsalsbeiðni er beint til, ekki lágmarksréttindum til málsvarnar. Þó skal verða við framsalsbeiðni ef sá sem biður um framsal veitir tryggingu sem talin er fullnægjandi til að tryggja manni þeim sem óskast framseldur rétt til nýrra réttarhalda sem tryggja málsvörn.

Í fjórða lagi er ákvæði um að ekki skuli verða við beiðni um framsal ef viðkomandi hefur verið veitt sakaruppgjöf hjá þeim sem framsalsbeiðni er beint til enda hafi verið heimilt að lögsækja hann þar.

Í fimmta lagi er ákvæði um að beiðnir um framsal skuli sendar beint á milli viðkomandi dómismálaráðuneyta.

III. Evrópusamningur um gagnkvæma aðstoð í sakamálum.

Hinn 20. apríl 1959 var í Strassborg gerður samningur á vegum Evrópuráðsins um gagnkvæma aðstoð í sakamálum. Þá var 17. mars 1978 á sama stað gerður viðbótarsamningur við hann. Einnig hefur Evrópuráðið samþykkt ályktanir í tengslum við samningana.

Eftirtalin 15 aðildarríki Evrópuráðsins hafa fullgilt aðalsamninginn: Austurríki, Belgía, Danmörk, Frakkland, Sambandslýðveldið Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Liechtenstein, Luxemborg, Holland, Noregur, Spánn, Svíþjóð, Sviss og Tyrkland. Auk þessara ríkja hafa Ísland og Portúgal undirritað samninginn. Þá eru Finnland og Ísrael aðilar að samningnum.

Viðbótarsamningurinn frá 1978 hefur verið fullgiltur af eftirtöldum ríkjum: Austurríki, Danmörku, Hollandi og Svíþjóð. Eftirtalin ríki hafa undirritað samninginn: Grikkland, Ísland, Ítalía, Portúgal, Spánn og Sviss.

Flest aðildarríkja samninganna hafa gert ýmsa fyrirvara við ákvæði þeirra.

Samkvæmt samningnum skuldbinda samningsaðilar sig til að veita hver öðrum, samkvæmt ákvæðum samningsins, viðtækustu gagnkvæma aðstoð í sakamálum vegna afbrota sem eru þess eðlis að refsivald fyrir þau sé innan lögsögu dómsmálayfirvalda beiðanda þegar farið er fram á aðstoðina. Þetta ákvæði sem er almenns eðlis ber að túlka rúmt. Því er ekki aðeins ætlað að taka yfir gagnkvæma aðstoð sem sérstaklega er nefnd í samningnum svo sem varðandi réttarbeiðnir, það er aðstoð við að afla sönnunargagna eða fá send sönnunargögn, skýrslur eða málsskjöl, fyrirkall vitna, sérfróðra manna eða ákærðra eða gagnkvæm skipti á aðstoð. Þá skal einnig heimila aðstoð í málum þótt afbrotið falli líka undir lögsögu þess aðila sem beðinn er um aðstoð.

Í samningnum eru sett fram nokkur leiðbeiningarákvæði. Það var ákveðið að gagnkvæm aðstoð skyldi standa sjálfstæð gagnvart framsali, þannig að aðstoðin skyldi tryggð jafnvel í málum þar sem framsali er hafnað. Til dæmis var það samþykkt að aðstoð skyldi tryggð í minniháttar málum og sem aðalregla þarf afbrotið ekki að vera refsivert samkvæmt lögum beggja ríkjanna.

Gagnkvæm aðstoð vegna máls á hendur ríkisborgara þess ríkis sem beðið er um aðstoð er ekki undanskilin ákvæðum samningsins. Í samningnum er ákvæði um að ef birta á stefnu á hendur sökuðum manni er hægt að gera það skilyrði að hún sé send innan ákveðins tíma áður en málið verður tekið fyrir. Er þetta gert til að vernda hagsmuni viðkomandi. Í samningnum er ákvæði um að sérhverjum samningsaðila beri að tilkynna sérhverjum aðila öðrum um alla dóma í sakamálum sem færðir eru á sakaskrá.

Í samningnum er ákvæði þar sem ekki á að verða við beiðni um aðstoð og í hvaða tilfellum er heimilt að synja um aðstoð.

Samningurinn tekur ekki til afbrota sem eingöngu varða við herlög.

Í eftirtöldum tilfellum er heimilt að synja um aðstoð:

- a. Ef afbrotið er talið vera stjórn málaafbrot eða afbrot tengt stjórn málaafbroti.
- b. Ef afbrotið er talið varða skatta.
- c. Ef framkvæmd hennar er talin líkleg til að skaða fullveldi, öryggi, almannareglu eða aðra grundvallarhagsmuni landsins.

Með þessum undantekningum er samningsaðilum skylt að tryggja hver öðrum aðstoð og ef synjað er um aðstoð skal ástæða synjunar gefin upp. En eins og áður segir er hægt að gera fyrirvara við ákvæði samningsins.

Efnisatriði viðbótarsamningsins frá 1978 eru þau í fyrsta lagi að felld er niður áður nefnd heimild til að synja um aðstoð vegna þess að afbrotið er talið varða skatta.

Í öðru lagi er ákvæði um að hafi samningsaðili sett það skilyrði fyrir framkvæmd réttarbeiðna varðandi leit og hald á munum að brot það er leiddi til réttarbeiðinnar sé refsivert að lögum bæði beiðanda og aðilans sem beiðni er beint til, skuli umrætt skilyrði uppfyllt talið, að því er tekur til afbrota er varða skatta, ef afbrotið er refsivert að lögum beiðanda og er sambærilegt við afbrot sama eðlis að lögum aðilans sem beiðni er beint til.

Í þriðja lagi er bætt við samninginn ákvæðum er varða birtingu málgagna og ráðstafanir vegna fullnustu dóma.

Og í fjórða lagi er bætt við ákvæði um að samkvæmt beiðni skuli senda afrit af refsidómum, vegna einstakra mála, og um ráðstafanir svo og allar aðrar upplýsingar sem máli skipta til að auðvelda beiðanda mat á því hvort þörf sé einhverra ráðstafana innanlands.

Þar sem Ísland er aðili að Norðurlandasamningi frá 26. apríl 1974 um gagnkvæma dómsmálaaðstoð verður farið eftir ákvæðum hans í samskiptum við Danmörku, Finnland, Noreg og Svíþjóð í þeim tilfellum sem hann er frábrugðinn evrópusamningnum.

IV.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Samkvæmt þessari grein verður verknaður sem getur leitt til framsals að vera refsiverður samkvæmt lögum þess ríkis sem biður um framsal og viðkomandi maður verður að vera grunaður, ákærður eða dæmdur fyrir viðkomandi verknað. Gert er ráð fyrir að bæði sé heimilt að framselja mann til meðferðar máls og til fullnustu á dæmdri refsingu eða til vistunar á stofnun.

Þessi grein og aðrar greinar frumvarpsins leggja ekki skyldu á íslensk stjórnvöld til framsals. Hins vegar getur verið skylt að framselja mann samkvæmt gagnkvæmum framsalssamningum t. d. evrópusamningnum frá 1957.

Í frumvarpi þessu hefur verið valið að nota orðið „grunaður“ fyrir réttarstöðu sem ekki hefur skýrt afmarkaða skilgreiningu í sakamálaréttarfari hér á landi. Eins hefði verið hægt að nota orðið „kærður“ en hér eru notuð sömu hugtök og í lögum nr. 7/1962 um framsal sakamanna til Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar. Í mörgum löndum er hugtak sambærilegt við „grunaður“ ekki til. Frá lagalegu sjónarmiði skiptir varla máli hvort orðið er notað. Notkun á hugtakinu grunaður hefur enga þýðingu varðandi hvaða sönnunargagna er krafist.

Um 2. gr.

Bann við framsali á íslenskum ríkisborgurum er nú í 1. tl. 1. mgr. 9. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Grundvöll fyrir slíku banni má sennilega rekja aftur til síðustu aldar, en þá var það talið liggja í eðli ríkisborgararéttar, að ríkisborgari skyldi næstum hafa

skilyrðislausan rétt til dvalar á landinu og þar með vernd gegn framsali. Telja má að bann við framsal á eigin ríkisborgurum byggist í dag á réttaröryggis- og mannúðarsjónarmiðum. Bann við framsali á eigin ríkisborgurum er í samræmi við löggjöf á hinum Norðurlöndunum.

Undantekningu frá framangreindu banni við framsali á eigin ríkisborgurum er að finna í lögum um framsal sakamanna til hinna Norðurlandanna, en samkvæmt þeim má framselja Íslending til hinna Norðurlandanna ef hann hefur verið búsettur tvö síðustu árin, áður en afbrot var framið, í því landi, sem framsals óskar eða að þyngri refsing en 4 ára fangelsi liggja við afbrotinu eða samsvarandi afbroti samkvæmt íslenskum lögum.

Komið hefur til tals á hinum Norðurlöndunum hvort ekki væri ástæða til að upphefja algjört bann við framsali á eigin ríkisborgurum og opna möguleika á að víkja frá banni í sérstökum tilfellum og þá samkvæmt nánar tilteknum skilyrðum. Enn sem komið er hefur það ekki verið gert.

Helstu rökin gegn algjöru banni á framsali eigin ríkisborgara eru aukin alþjóðasamskipti og hvernig alþjóðleg afbrotastarfsemi hefur þróast.

Samkvæmt 6. gr. evrópusamningsins um framsal sakamanna hefur aðildarríki rétt til að hafna framsali á eigin ríkisborgurum og aðildarríkjunum er sjálfum gefin heimild til að skilgreina hugtakið „ríkisborgari“ í þessu sambandi.

Á grundvelli þessa ákvæðis hafa Danmörk, Noregur og Svíþjóð gefið yfirlýsingu þegar þau gerðust aðilar að samningnum að „ríkisborgari“ viðkomandi lands teljist þeir sem hafi ríkisborgararétt eða eru búsettir í Danmörku, Finnlandi, Íslandi, Noregi eða Svíþjóð. Fyrirhugað er að gefa samsvarandi yfirlýsingu af Íslands hálfu.

Ísland gæti þannig ekki einungis hafnað beiðnum um framsal á eigin ríkisborgurum, heldur einnig beiðnum um framsal á persónum sem, án þess að vera ríkisborgarar hér, eru búsettir hér eða á persónum sem hafa réttindi innfæddra eða eru búsettir á hinum Norðurlöndunum, en eru staddir hér. En eins og áður segir er algjört bann við framsali bundið við íslenska ríkisborgara.

Tekið skal fram að þessi rúma túlkun á ríkisborgarahugtaki evrópusamningsins hefur sætt talsverðri gagnrýni frá öðrum Evrópulöndum.

Um 3. gr.

Um 1. mgr. 1. mgr. tekur bæði yfir framsal til meðferðar máls og framsals vegna fullnustu á dómi þ. e. a. s. að takmörkun greinarinnar á framsali miðast við að afbrotið svari til verknaðar, sem samkvæmt íslenskum lögum getur varðað fangelsi í meira en 1 ár.

Verði evrópusamningur um framsal sakamanna fullgiltur tekur Ísland á sig skyldu til framsals ef skilyrðum 1. mgr. er fullnægt. Þessi samningsskylda gildir þó aðeins, ef afbrotið samkvæmt löggjöf í því landi sem setur fram beiðni um framsal getur varðað 1 árs fangelsisrefsingu eða þyngri fangelsisrefsingu. Þessa viðbótartakmörkun hefur ekki þótt ástæða til að taka upp í frumvarpið.

Talið er hentugt að hafa möguleika til að verða við beiðni um framsal fyrir verknaði sem samkvæmt íslenskum lögum geta varðað vægari refsingu en 1 árs fangelsi, og er því tekin upp í 1. mgr. heimild til að gera samninga þar að lútandi. Slíkt samkomulag kæmi til greina að gera við ríki sem Ísland hefði nán samskipti við.

Í 2. gr. evrópusamningsins um framsal sakamanna er það skilyrði að verknaður varði 1 árs fangelsi eða þyngri refsingu. Á hinum Norðurlöndunum hefur ekki þótt ástæða til að leyfa framsal almennt vegna verknaðar sem varðar 1 árs fangelsi. Verði evrópusamningurinn fullgiltur er ráðgert að gera fyrirvara um framangreint atriði.

Það er ekki skilyrði fyrir framsali að verknaðurinn falli beint undir verknaðarlýsingu íslensks refsíákvæðis. Það er nóg að viðkomandi tegund verknaðar sé refsiverð samkvæmt íslenski löggjöf. Í frumvarpinu er notað hugtakið „sambærilegur verknaður“.

Um 2. mgr. Í 2. mgr. er það skilyrði sett að ef óskað er framsals til meðferðar máls verði í erlenda ríkinu að vera búið að taka ákvörðun um handtöku eða fangelsun vegna viðkomandi verknadar. Er þetta í samræmi við venjur í framsalsmálum og ákvæði sambærilegt við þetta er í mörgum framsalssamningum t. d. í 2. mgr. 12. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna. Í flestum löndum þaðan sem raunhæft er að ætla að framsalsbeiðni geti borist er slík ákvörðun tekin af dómstól, en það er varla ástæða til að gera slíkt að lagaskilyrði, heldur er æskilegra að virða þær heimildarreglur um handtöku og fangelsun sem gilda í viðkomandi ríkjum.

Um 3. mgr. Ákvæði 1. mgr. takmarka þær tegundir afbrota sem geta verið grundvöllur framsals til meðferðar máls eða til fullnustu á dómi, en í 3. mgr. eru takmarkanir á framsali með tilliti til þeirra viðurlaga sem eru grundvöllur framsals. Samkvæmt málsgreininni er það sem aðalregla skilyrði fyrir framsali að dómurinn hljóði upp á minnst 4 mánaða refsivist eða að dómþoli samkvæmt dómnum eða ákvörðun sem tekin er með heimild í dómnum, skuli settur á stofnun og að dvöl hans þar geti orðið í 4 mánuði. Fyrirmynd að þessari 4 mánaða reglu er að finna í 2. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna. Hin Norðurlöndin hafa í sínum framsalslögum tekið upp framangreinda viðmiðun.

Í þessari málsgrein er notað orðið „refsivist“ og tekur það bæði yfir fangelsi og varðhald. Takmörkun 1. mgr. miðast eins og áður er komið fram við að verknadurinn geti „varðað fangelsi í meira en 1 ár“.

Ef talið er æskilegt að gera samkomulag við ríki, sem Ísland á nán samskipti við, um að víkja frá framangreindri 4 mánaða reglu er heimilt samkvæmt greininni að gera slíkt samkomulag.

Verði evrópusamningur um framsal sakamanna fullgiltur er ráðgert að gera fyrirvara um að hægt sé að hafna beiðni um framsal vegna fullnustu á dómi sem kveðinn er upp af bráðabirgðadómstól sbr. 11. gr. frumvarpsins. Ef stofnun bráðabirgðadómstólsins eða skipun hans eða þær reglur sem gilda um málsmeðferð fyrir honum, vekja ekki tortryggni út frá réttarfarssjónarmiðum í refsímálum, er ekki ástæða til að hafna beiðni vegna fullnustu á dómi uppkveðnum af bráðabirgðadómstól.

Af framangreindum ástæðum er ekki tekið upp í frumvarpið ákvæði um bann við framsali til fullnustu á dómi uppkveðnum af bráðabirgðadómstól. Gert er ráð fyrir að til framsals vegna fullnustu á slíkum dómum komi ekki fyrr en eftir nákvæma athugun á framangreindum atriðum í hverju einstöku tilfelli.

Um 4. mgr. Þegar um er að ræða framsal vegna fleiri refsiverðra verknada og skilyrði 1.—3. mgr. varðandi málið, ákvörðun um handtöku eða fangelsun og það sem þar kemur á eftir er uppfyllt með tilliti til eins af verknuðunum er eins og í norrænu framsalslögum talið ónaudsynlegt að krefjast þess að þessi skilyrði séu uppfyllt að því er varða hina verknadina.

Af þessu leiðir meðal annars að samkvæmt frumvarpinu er ekki útilokað að leyft verði framsal auk verknada sem uppfylla skilyrði 1.—3. mgr. fyrir verknad sem ekki er refsiverður samkvæmt íslenskum lögum eða aðeins getur varðað sektarrefsingu, varðhaldi eða fangelsi í 1 ár eða minna.

Um 5. mgr. Samkvæmt a lið 2. mgr. 12. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna skal með beiðni um framsal fylgja: „Frumrit eða staðfest afrit fullnustuhæfs refsíðs eða ákvörðunar um öryggisráðstöfun, eða handtökuskipunar, eða annars úrskurðar sem hefur sömu verkun og kveðinn er upp á þann hátt sem lög þess aðila sem framsals beiðist segja fyrir um.“

Við fullgildingu á evrópusamningnum gáfu hin Norðurlöndin þá yfirlýsingu vegna framangreinds ákvæðis að þegar sérstakar ástæður krefðust gætu viðkomandi yfirvöld beið þá land, sem setti fram framsalsbeiðni að útvega sönnunargögn sem sýndu fram á að líklegt

mætti teljast að viðkomandi væri sekur og að hægt væri að hafna beiðninni ef sönnunargögnin teldust ófullnægjandi.

Verði evrópusamningurinn fullgiltur af Íslands hálfu er það aðalregla samkvæmt honum að íslensk yfirvöld yrðu skyldug án frekari könnunar á sönnunaratríðum að leggja erlendan dóm eða ákvörðun um handtöku eða fangelsun til grundvallar við meðferð framsalsmálsins.

Komi sú staða upp að sá sem óskast framseldur neiti sök fyrir íslenskum yfirvöldum réttlætir það eitt ekki að íslensk yfirvöld krefjist frekari sönnunargagna. Ef aftur á móti viðkomandi til stuðnings staðhæfingu sinni getur vísað til sérstakra ástæðna, sem leiða til þess að réttmætur vafi er um sök hans, þá er hægt að biðja um að útveguð verði gögn sem sýna fram á að líklegt sé að viðkomandi sé sekur, og ef þessi gögn eru ekki útveguð eða þau teljist ófullnægjandi, er hægt að hafna framsalsbeiðni.

Á þessum grundvelli er lagt til í 5. mgr. að framsal sé óheimilt, ef rökstudd ástæða sé til að ætla að grunur um refsiverða háttsemi eða niðurstaða dóms, þyki eigi fullnægja grunnreglum íslenskra laga um rökstuddan grun, um refsiverða háttsemi eða um lögfulla sönnun sakar í refsímálum.

Í samræmi við það sem sagt er hér að ofan er þó rétt að benda á að einungis er hægt að synja um framsal samkvæmt þessu ákvæði ef af **rökstuddum** ástæðum megi ætla að gruninn eða dóminn, sem er grundvöllur framsalsbeiðninnar, skorti þann sönnunargrundvöll, sem eðlilegt má telja að grunur eða dómur sé byggður á. Ákvæðið felur ekki í sér, að sem liður í könnun á hvort skilyrði til framsals séu til staðar, sbr. 13. gr. frumvarpsins, skuli fara fram almenn könnun á sök viðkomandi, heldur aðeins að við yfirheyrslu yfir honum leiði yfirvöld athygli að hvort slíkar sérstakar ástæður séu til staðar að varhugavert sé að leggja til grundvallar, án frekari athugunar, þær afgreiðslur (handtökuskipun, dóm) sem fylgdu framsalsbeiðninni.

Um 4. gr.

Í 4. gr. evrópusamningsins um framsal sakamanna segir að framsal fyrir verknað sem varðar við herlög, en er ekki refsiverður að almennum lögum sé undanskilið ákvæðum samningsins.

Við fullgildingu á evrópusamningnum mun Ísland gefa yfirlýsingu um að framsal vegna verknaðar sem varðar við herlög og sem jafnframt er refsiverður að almennum lögum sé aðeins heimilt með því skilyrði að viðkomandi manni verði ekki refsáð samkvæmt herlögum.

Það leiðir af ákvæðum 4. gr. frumvarpsins að framsal í slíkum tilfellum sem þar greinir sé aðeins heimilt með áður nefndu skilyrði.

Um 5. gr.

Í 2. tl. 1. mgr. 9. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 er ákvæði um að ekki megi framselja menn sem sakaðir eru um stjórn málaafbrot.

Bann við framsali á mönnum fyrir stjórn málaafbrot hefur verið eitt af grundvallaratriðum framsalsréttar allt frá því að það var tekið upp í belgísku framsalslögum árið 1833. Aftur á móti hafa verið skiptar skoðanir og óvissa ríkjandi um nánara innihald hugtaksins. Talið er vafasamt að hugtakið sé hér sömu merkingar og á öðrum lagasviðum þar sem það hefur þýðingu. Ein aðalspurningin hefur verið hvort takmarka eigi hugtakið við svokölluð „algjör stjórn málaafbrot“ það er að segja afbrot sem vegna þess hvers eðlis verknaðurinn er og þá sérstaklega hverra hagsmunir það eru sem hann beinist gegn megi líta á sem stjórn málaalega. Er þá verið að hugsa um afbrot sem beinist beint gegn ríkinu eða varðar sjálfsforræði ríkisins, stjórn skipulag þess eða fulltrúa fyrir ríkisvaldið. Enginn vafi er á að hugtakið „stjórn málaafbrot“ tekur yfir þessa verknaði. Aftur á móti er óvissa um hvort og ef til vill að hve miklu leyti hugtakið tekur yfir (eða á að taka yfir) afbrot sem rekja má til stjórn málaalegra orsaka, en sem annars varða við almenn refsíákvæði (afstæð

stjórnmálaafbrot). Það er almennt viðurkennt að slík afbrot sem standa í sambandi við hrein stjórnmálaafbrot eða hafa verið liður í eða hluti af þeim skuli teljast stjórnmálaafbrot í skilningi 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins.

Önnur afbrot sem spurning getur orðið um hvort líta eigi á sem stjórnmálaafbrot eru t. d. flótti frá landi þar sem flóttinn sem slíkur er refsiverður og ennfremur afbrot sem eru hluti af þeim verknaði að flýja, en sem hvorki í sjálfu sér er stjórnmálaafbrot eða sem er gert til að komast hjá afleiðingum af stjórnmálaafbroti.

Án tillits til þess hvaða atriði eru lögð til grundvallar við skilgreiningu á stjórnmálaafbroti, er almennt viðurkennt að viss afbrot eða tegundir afbrota geta orðið grundvöllur framsals jafnvel þótt þau falli undir almenna skilgreiningu. Það á sérstaklega við um afbrot sem samkvæmt eðli sínu má líta á sem „alþjóðleg“ t. d. stríðsglæpi. Sama sjónarmið hefur verið lagt til grundvallar þegar um alvarlega hryðjuverkastarfsemi er að ræða. Þá er í sumum alþjóðasamningum fjallað um hugtakið.

Almenn skilgreining á hugtakinu stjórnmálaafbrot er ekki að finna í framsalslögum annarra ríkja. Þó hafa sum lönd ákvæði um að viss afbrot skuli ekki teljast stjórnmálaafbrot.

Í framsalslögum einstakra ríkja, þar á meðal hinna Norðurlandanna, er viðbótarákvæði um að ef verknaðurinn (stjórnmálaafbrotið) er jafnframt brot á öðrum lagaákvæðum, sem ekki eru stjórnmálalegs eðlis, þá sé framsal óheimilt fyrir það afbrot ef verknaðurinn telst að litlu leyti stjórnmálaafbrot.

Í finnsku framsalslögnum er auk þess ákvæði um að manndráp eða tilraun til manndráps sem ekki gerist í bardaga teljist ekki til stjórnmálaafbrota. Í greinargerðum með framsalslögum Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar kemur fram það sjónarmið að ekki eigi að takmarka notkun hugtaksins við hin svokölluðu „algjör stjórnmálaafbrot“.

Evrópusamningur um framsal sakamanna byggir heldur ekki á ákveðnum forsendum um skilning á hugtakinu. Samningurinn virðist viðurkenna að þetta er afstætt. Samkvæmt honum er forsendan sú að ef afbrotið af þeim aðila sem framsalsbeiðni er beint til telst stjórnmálaafbrot, eða afbrot tengt slíku afbroti, þá ræður sá skilningur (sjá 1. tl. 3. gr. samningsins).

Bæði við matið á þörfinni fyrir, og umfangi undantekningarákvæðis vegna stjórnmálaafbrota má hafa í huga ákvæði 6. gr. frumvarpsins sem veitir heimild til að hafna beiðni um framsal m. a. ef áþreifanleg rannsókn leiðir í ljós að hætta sé á að viðkomandi verði látinn þola meðferð sem er alvarlegs eðlis til dæmis vegna stjórnmálaaðstæðna eða vegna stjórnmálaskoðana. Það er í samræmi við sjónarmið sem fram koma í nýrri framsalslögum m. a. á hinum Norðurlöndunum að til viðbótar ákvæðum 6. gr. frumvarpsins sé rétt að hafa sérstakt undantekningarákvæði fyrir stjórnmálaafbrot. Að hafna beiðni um framsal samkvæmt ákvæðum 6. gr. frumvarpsins, vegna þess að ákveðið mat leiðir til þeirrar niðurstöðu að ákvæði greinarinnar eigi við, þá má gera ráð fyrir að slíkt mat sé mjög erfitt og óruggt og slík niðurstaða geti leitt til vandkvæða í samskiptum við önnur ríki. Þegar beiðni um framsal er hafnað á þeirri forsendu að verknaðurinn teljist stjórnmálaafbrot þá verður slíkt ekki gert fyrr en eftir ítarlega athugun. Samt sem áður verður að telja auðveldara að hafna beiðni á þeirri forsendu heldur en samkvæmt ákvæðum 6. gr. frumvarpsins.

Með hliðsjón af því sem að framan er rakið þá telur ráðuneytið ekki rétt að hugtakið „stjórnmálaafbrot“ verði skilgreint þannig að það miðist eingöngu við ákveðnar aðstæður. Hætta er á að slík skilgreining myndi takmarkast við algjör stjórnmálaafbrot, en það er talið vera of þröng skilgreining í dag. Jafnvel ónákvæmara hugtak myndi leiða til vandkvæða í framkvæmd og það er ekki eðlilegt að miða við þrengri réttarreglu á þessu sviði en annars er viðurkennd í alþjóðlegum fræðikenningum og framkvæmd.

Ráðuneytið gengur þó út frá þeirri forsendu að hugtakið stjórnmálaafbrot í frumvarpi þessu taki fyrst og fremst yfir afbrot sem beinast gegn ríki og þjóðfélagsskipun, en það taki

einnig yfir afbrot almenns eðlis sem hefur veruleg stjórnmálaleg einkenni. Að hve miklu leyti slík afbrot skulu talin falla undir skilgreiningu hugtaksins ræðst af almennum mati á viðkomandi verknaði þar sem meðal annars er tekið tillit til eðlis afbrotsins og hver sé bakgrunnur fyrir stjórnmálaorsökum, og hversu ákveðinn hann sé og hvort verknaðurinn sé liður í viðtækari stjórnmálastarfsemi. Við þetta mat verður að hafa hliðsjón af ríkjandi kenningum og alþjóðavenjum.

Í annarri málsgrein er ákvæði um verknaði (stjórnmálaafbrot) sem einnig eru afbrot sem ekki eru stjórnmálalegs eðlis. Þegar beðið er um framsal í slíkum tilfellum skal það vera fyrir afbrotið sem ekki er stjórnmálaafbrot, og þá byggt á því mati að verknaðurinn teljist að litlu leyti stjórnmálaafbrot. Þetta ákvæði er einnig í framsalslögum hinna Norðurlandanna.

Þegar framsalslögin voru sett eða endurskoðuð á Norðurlöndunum fyrir nokkrum árum var talsvert rætt um hvort undanskilja ætti ákveðin afbrot undan skilgreiningu hugtaksins stjórnmálaafbrot, þannig að þau gætu ekki talist til stjórnmálaafbrot. Kom þetta sérstaklega til umfjöllunar varðandi hvort taka ætti inn í löginn belgíska tilræðis-ákvæðið, þ. e. að morð eða árás á þjóðhöfðingja eða á einhvern úr fjölskyldu hans teljist ekki stjórnmálaafbrot.

Var þetta sérstaklega rætt þar sem í 3. tl. 3. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna er ákvæði um að svipta eða gera tilraun til að svipta þjóðhöfðingja eða einhvern úr fjölskyldu hans lífi teljist ekki stjórnmálaafbrot að því er samninginn varðar.

Niðurstaðan á Norðurlöndunum varð sú að ekki væri ástæða til að taka eitt afbrot út úr á þennan hátt heldur kæmi til almennt mat hverju sinni. Í frumvarpi þessu er fyrirmynd hinna Norðurlandanna fylgt varðandi framangreint atriði og þýðir það að gera verður almannan fyrirvara vegna ákvæða 3. tl. 3. gr. evrópusamningsins.

Í 1. gr. viðbótarsamnings við evrópusamning um framsal sakamanna er ákvæði um að ekki skuli teljast til stjórnmálaafbrot glæpir þeir gegn mannkyninu sem skilgreindir eru í sáttmála um ráðstafanir gegn og refsingar fyrir höp morð, sem samþykktur var á allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna 9. desember 1948, og afbrot sem talin eru í 50. gr. Genfarsamnings frá 1949 um bættu meðferð særðra og sjúkra hermanna á vígvelli, 51. gr. Genfarsamnings frá 1949 um bættu meðferð særðra, sjúkra og skipreika sjóliða og hermanna á hafi úti, 130. gr. Genfarsamnings frá 1949 um meðferð stríðsfanga og 147. gr. Genfarsamnings frá 1949 um vernd hins almenna borgara á stríðstímum. Þá er í greininni ákvæði um að ekki skuli telja stjórnmálaafbrot sérhvert sambærilegt brot á þeim lagareglum styrjalda sem í gildi eru þegar viðbótarsamningurinn tekur gildi svo og á hefðum um styrjaldir sem fyrir hendi eru við gildistöku og ekki eru þegar talin í framangreindum ákvæðum Genfarsamninganna.

Norðurlöndin greiddu atkvæði gegn þessum hluta viðbótarsamningsins og hafa ekki látið hann koma til framkvæmda samkvæmt heimild í 1. tl. 6. gr. samningsins. Byggist sú afstaða á þeim almennum sjónarmiðum sem rakin eru hér að framan um að ekki skuli undanskilja ákveðin afbrot frá að geta flokkast sem stjórnmálaafbrot.

Um 6. gr.

Samkvæmt 1. tl. 33. gr. Genfarsamnings um réttarstöðu flóttamanna frá 1951 má ekkert aðildarríki vísa flóttamanni brott eða endursenda hann á nokkurn hátt til landamæra ríkis þar sem lífi hans eða frelsi myndi verða ógnað vegna kynþáttar hans, trúarbragða, þjóðernis, aðildar í sérstökum félagsmálaflokkum eða stjórnmálaskoðana.

Ákvæði 2. tl. 3. gr. evrópusamningsins um framsal sakamanna eru byggð á framan- greindu ákvæði, en samkvæmt því má ekki verða við framsalsbeiðni ef veruleg ástæða er til að ætla að beiðni um framsal vegna almenns afbrots sé gerð í þeim tilgangi að höfða refsímal gegn eða refsa manni vegna kynþáttar hans, trúar, þjóðernis eða stjórnmálaskoðana eða að réttarstaða hans kunni að verða skert vegna einhverra þessara ástæðna.

Ákvæði þessarar greinar frumvarpsins eru að verulegu leyti byggð á framangreindum ákvæðum, en í samræmi við hin Norðurlöndin hefur til viðbótar verið tekið upp ákvæði um stjórn málaaðstæður. Líta má á það sem minniháttar útvíkkun á ákvæðum evrópusamningsins þar sem í honum er talað um stjórn málaaskoðanir.

Það skilyrði er í greininni að viðkomandi verði að sæta ofríki eða ofsóknum vegna framangreindra atriða sem beinist gegn lífi hans eða frelsi eða er að öðru leyti alvarlegs eðlis. Ákvæði greinarinnar eiga einnig við ef hætta er á að viðkomandi verði sendur til þriðja ríkis og að framangreind atriði geti átt við um stöðu hans þar.

Um 7. gr.

Framsal er einungis heimilt ef viðkomandi er grunaður, ákærður eða dæmdur fyrir verknað, sem er af ákveðnum grófleika. Spurning um framsal kemur oftast upp, eftir að viðkomandi hefur árangurslaust reynt að komast hjá refsíabyrgð t. d. með flótta. Með þennan bakgrunn er algengt að viðkomandi reyni að komast hjá framsali af því að hann óttast alvarlegar afleiðingar framsals t. d. brotnám frá því landi sem hann hefur tekið sér búsetu í og ef til vill að einhverju leyti komið sér fyrir, hann óttist meðferð refsímálsins, fullnustu dómsins og þau mannlegu og félagslegu vandamál sem tengjast því. Það er þó ljóst að þessi sjónarmið almennt leiði ekki til að framsalsbeiðni verði hafnað, ekki heldur þótt refsivíðurlög eða refsiframkvæmd séu hardari í því landi sem biður um framsal en hér á landi.

Það má þó fyrirfram ekki útiloka að upp geti komið tilfelli þar sem þær afleiðingar sem framsal hefur í för með sér fyrir viðkomandi séu í svo miklu ósamræmi við málavexti og eðlilega hagsmuni erlenda ríkisins í að til framsals komi að telja má það ósamræmanlegt mannúðarsjónarmiðum að heimila framsal.

Með hliðsjón af þessum atriðum hafa hin Norðurlöndin gert fyrirvara við evrópusamning um framsal sakamanna, um að heimilt sé að synja beiðni um framsal ef telja má framsal með tilliti til aldurs, heilsufars eða annarra persónulegra aðstæðna hafa í för með sér alvarlegar afleiðingar sem eru í fullkomnu ósamræmi við málavexti.

Á þessum grundvelli er lagt til í 7. gr. frumvarpsins að í sérstökum tilfellum megi synja um framsal ef mannúðarástæður mæla gegn því svo sem aldur, heilsufar eða aðrar persónulegar aðstæður.

Þegar í frumvarpinu er talað um „aðrar persónulegar aðstæður“ en aldur og heilsufar eru hafðar í huga félagslegar aðstæður mannsins í heild. Við mat á því getur m. a. skipt máli hvort viðkomandi á fjölskyldu hér á landi, hversu lengi hann hefur búið hér og hvort hann reki hér atvinnustarfsemi eða hafi fasta atvinnu.

Við mat á því hvort framsal er í ósamræmi við mannúðarástæður verður að hafa í huga í fyrsta lagi að ekki má beita þeim sjónarmiðum nema í alveg sérstökum tilfellum því annars missir framsalskerfið gildi sitt í alþjóðlegu samstarfi á sviði afbrotamála og að þeim atriðum sem mæla gegn framsali af framangreindum ástæðum ber að beita með hliðsjón af þeim hagsmunum sem erlenda ríkið hefur af framsali, m. a. með tilliti til grófleika afbrotsins og hversu langt er um liðið síðan það var framið.

Um 8. gr.

Að efni til er ákvæði greinarinnar samhljóða 5. gr. laga nr. 7/1962 um framsal sakamanna til Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar.

Um 9. gr.

Í þessari grein er ákvæði um að ef sök eða dæmd refsing er fyrnd eða að öðru leyti fallin niður sé framsal óheimilt.

Samkvæmt 10. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna skal ekki verða við framsalsbeiðni þegar fyrnd er sök eða refsing, hvort heldur er samkvæmt lögum aðila þess sem framsals beiðist eða aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til.

Það er ljóst að til framsals kemur ekki ef sök eða refsing er fallin niður sökum fyrningar samkvæmt löggjöf þess lands sem setur fram beiðni um framsal. Hvort svo er hafa íslensk yfirvöld venjulega enga möguleika á að staðreyna. Ef sá sem óskast framseldur gerir líklegt að sök eða refsing sé fyrnd samkvæmt löggjöf í því landi sem biður um framsal getur verið ástæða til að óska eftir yfirlýsingu þar um frá yfirvöldum í viðkomandi landi. Sé því lýst yfir að sök eða refsing sé ekki fyrnd verður almennt að leggja slíka yfirlýsingu til grundvallar.

Í þessari grein er auk fyrningar ákvæði um að framsal sé óheimilt ef sök eða dæmd refsing sé „að öðru leyti fallin niður“. Hér getur t. d. verið átt við sakaruppgjöf, en um hana er svohljóðandi ákvæði í 4. gr. annars viðbótarsamnings um framsal sakamanna: „Ekki skal verða við framsalsbeiðni fyrir afbrot sem veitt hefur verið sakaruppgjöf fyrir hjá aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til ef sá aðili hafði heimild til að lögsækja fyrir það samkvæmt eigin hegningarlögum“.

Um 10. gr.

Efnislega er ákvæði þessarar greinar samhljóða 6. gr. norrænu framsalslaganna. Í dönsku framsalslögnum er ekki sambærilegt ákvæði, en það er aftur á móti í þeim norsku. Rétt þykir að taka upp þetta ákvæði til samræmis við lög nr. 7/1962 um framsal sakamanna til hinna Norðurlandanna og einnig mæla gild efnisrök með því.

Um 11. gr.

Í 1.—3. tl. 1. mgr. þessarar greinar frumvarpsins eru tekin upp skilyrði sem ávallt skal setja fyrir framsali. eru þetta hliðstæð skilyrði og í 7. gr. norrænu framsalslaganna, nr. 7/1962. Í þeim lögum er þó talað um að „jafnan“ skuli setja þar tilgreind skilyrði fyrir framsali.

Um 1. tl. Helstu frávik þessarar greinar frumvarpsins frá norrænu framsalslögnum eru eftirfarandi:

a. Samkvæmt norrænu framsalslögnum er framsal til þriðja ríkis óheimilt nema með leyfi dómsmálaráðuneytisins. Samkvæmt frumvarpinu getur framsal einnig komið til ef skilyrði b og c liðar 1. tl. eru uppfyllt. Ákvæði greinarinnar verður að skoða í því ljósi að í frumvarpinu eru strangari skilyrði fyrir framsali frá Íslandi en í norrænu framsalslögnum.

b. Samkvæmt frumvarpinu getur viðkomandi ekki sjálfur samþykkt að hann sé dreginn til ábyrgðar fyrir annan verknad framinn fyrir framsalið en þann sem hann er framseldur fyrir. Evrópusamningurinn um framsal sakamanna býður ekki upp á þennan möguleika þar sem það getur orðið erfitt að staðreyna að samþykkið sé gefið með frjálsum vilja. Af þessum ástæðum er ekki tekið upp í frumvarpið ákvæði um að hinn framseldi geti sjálfur samþykkt að hann sé dreginn til ábyrgðar fyrir annan verknad framinn fyrir framsalið, en hann er framseldur fyrir.

c. Fresturinn í b-lið 1. tl. þessarar greinar frumvarpsins er í samræmi við 1. mgr. 14. gr. evrópusamningsins um framsal sakamanna, en samkvæmt norrænu framsalslögnum er miðað við 1 mánuð.

Um 2. tl. Við fullgildingu á evrópusamningi um framsal sakamanna hefur af hálfu Danmerkur, Svíþjóðar og Finnlands verið gerður sá fyrirvari að hægt sé að hafna beiðni um framsal á grunuðum eða ákærðum manni ef reka á mál hans fyrir sérdómstóli. Af hálfu Noregs var slíkur fyrirvari ekki gerður.

Dálftill munur er á ákvæðum í framsalslögum hinna Norðurlandanna um þetta atriði og einnig um hvernig skilja eigi orðið „sérdómstóll“. Samkvæmt dönsku og sænsku framsalslögnum er heimilt að verða við beiðni um framsal þótt reka eigi mál fyrir sérdómstól, en samkvæmt finnsku framsalslögnum er bannið algjört.

Í frumvarpi þessu hefur norska útgáfan af þessu ákvæði verið valin og skal það val rökstutt örlítið nánar.

Þeir hagsmunir sem verið er að vernda með þessu ákvæði, eru að mál þess sem óskast framseldur sé rekið fyrir dómstólum sem starfa eftir almennum reglum og sem ekki þykja vafasamar út frá almennum réttarfarsreglum í refsimálum. Víða eru sérdómstólar sem fjalla um sérgreind mál t. d. umferðardómstólar, sjódomar, fíkniefnadómstólar o. fl. Ekki þykir ástæða til að takmarka framsal við að málið skuli ekki rekið fyrir sérdómstól, heldur bráðabirgðadómstól eða dómstól sem aðeins hefur heimild til að dæma í viðkomandi máli eða málum í sérstökum undantekningartilfellum. Réttarkerfi í einstaka löndum getur auk þess verið þannig byggt upp að bann við framsali ef reka á mál fyrir sérdómstóli sé erfitt í framkvæmd og óeðlilegt.

Um 3. tl. Í 11. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna er ákvæði um að „geti afbrot það sem beiðst er framsals vegna varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum þess aðila sem framsals beiðist, en afbrotið getur ekki varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til, eða að dauðarefsingu fyrir slíkt afbrot er þar almennt ekki fullnægt, er heimilt að synja um framsal, nema því aðeins að aðili sá sem framsals beiðist veiti tryggingu sem aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til metur fullnægjandi fyrir því að dauðarefsingu verði ekki fullnægt“.

Þar sem náðun er í flestum löndum veitt af þjóðhöfðingja og ekki er hægt að vænta þess að beiðni þar að lútandi sé afgreidd fyrirfram, er viðbúið að það sé útilokað eða miklum erfiðleikum bundið að fá slíka tryggingu sem að framan greinir. Með hliðsjón af þessu er það ófrávíkjanlega skilyrði sett að óheimilt sé að fullnusta dauðarefsingu gagnvart framseldum manni. Þetta skilyrði á einnig við þegar maður er framseldur til meðferðar máls og hann er síðan dæmdur til dauða.

Ef réttlæt看legt þykir að víkja frá framangreindu skilyrði vegna stríðsglæpa eða í öðrum sérstökum tilfellum verður heimild þar til að vera annarstaðar en í almennum framsalslögum.

Um 2. mgr. Í þessari málsgrein er ákvæði um að heimilt sé að setja frekari skilyrði fyrir framsali en áður eru upp talin. Hvort slíkt sé nauðsynlegt verður að meta í hverju einstöku tilfalli. Hægt er að hugsa sér að slíkt skilyrði sé t. d. að vararefsing vegna dauðarefsingar megi ekki vera önnur grimmúðleg refsing.

Samningsskyldur geta takmarkað þau skilyrði sem hægt er að setja samkvæmt þessari grein.

Um 12. gr.

Um 1. mgr. Hér er lagt til að lögfest verði regla sem talin er hafa verið í gildi ólögfest. Ákvæðið er í samræmi við upphaflegt ákvæði 1. tl. 12. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna, en í öðrum viðbótarsamningi við þann samning er í 5. gr. ákvæði um að framsalsbeiðni skuli send beint á milli viðkomandi dómsmálaráðuneyta. Markmiðið með þeirri breytingu er að einfalda málsmeðferð.

Um 2. mgr. Þessi málsgrein svarar til 2. mgr. 9. gr. norrænu framsalslaganna. Þó er hér lagt til sem aðalregla að leggja skuli fram endurrit af þeim lagaákvæðum sem verknáðurinn er talinn varða við. Að þessu leyti eru ákvæði frumvarpsins í samræmi við 2. tl. 12. gr. evrópusamningsins. Ef ekki er lagt fram endurrit af viðkomandi lagaákvæðum verður að gefa nægar upplýsingar svo hægt sé að meta refsinemi verknáðarins.

Um 3. og 4. mgr. Ákvæði þessara mgr. verður að skoða í samhengi við ákvæði 3. greinar frumvarpsins um kröfur um sönnun á sök. Samkvæmt 3. mgr. er ekki gert að skilyrði að lagður sé fram formlegur handtökuúrskurður eða ákvörðun, heldur nægir önnur sambærileg ákvörðun tekin af þar til bærum yfirvöldum, enda komi fram í henni að rök séu til að

gruna viðkomandi. Ákvæði þessarar málsgreinar er í raun í samræmi við a lið 2. tl. 12. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna.

Samkvæmt 3. mgr. 9. gr. norrænu framsalslaganna skal til grundvallar framsalsbeiðni til meðferðar máls liggja fyrir ákvörðun dómstóls um handtöku þar sem fram kemur að rökstudd ástæða sé til að fella grun á viðkomandi mann sem óskast framseldur. Þetta gildir ekki ef viðkomandi á dómþingi samþykkir framsal eða játar afbrotið sem framsalsbeiðnin fjallar um. Í evrópusamningnum um framsal sakamanna er ekki heimild til að gera almennt kröfu um dómstólaákvörðun. Í gagnkvæmum framsalssamningum eru slíkar kröfur almennt ekki gerðar. Af þessum ástæðum er í frumvarpinu ekki gerð krafa um dómstólaákvörðun.

Um 13. gr.

Um 1. mgr. Ef það er ótvírætt, að skilyrði til framsals eru ekki til staðar t. d. að verknaðurinn eða sambærilegur verknaður að íslenskum lögum getur ekki varðað meira en 1 árs fangelsi ber dómsmálaráðuneytinu að hafna beiðninni án frekari aðgerða.

Um 2. mgr. Þetta ákvæði er í samræmi við 1. mgr. 10. gr. norrænu framsalslaganna. Sú rannsókn sem framkvæma þarf er um hvort skilyrði til framsals eru til staðar. Í þessu frumvarpi er ekki tekin afstaða til þess hvort umrædd rannsókn skuli vera lögreglu- eða dómsrannsókn.

Um 3. mgr. Tilvísun til ákvæða í lögum um meðferð opinberra mála á ekki aðeins við um það hvernig standa skuli að rannsókn, heldur einnig um réttarstöðu þess sem óskast framseldur og verður að telja eðlilegast að líta á hann sem grunaðan. Þetta ákvæði á einnig við um ákvæði laga um meðferð opinberra mála um bætur handa sökuðum mönnum.

Um 14. gr.

Fyrsta málsgrein þessarar greinar er samhljóða 11. gr. norrænu framsalslaganna að því undanskyldu að kærueimild á úrskurðum kveðnum upp samkvæmt frumvarpi þessu er í 24. gr.

Rétt þykir að halda í ákvæði um að framsalsmál séu rekin fyrir sakadómi í Reykjavík vegna þess hversu sérstaks eðlis þau eru og til að flýta fyrir meðferð þeirra.

Í annarri málsgrein er ákvæði um frest til að krefjast úrskurðar og heimild til að víkja frá honum ef sérstakar ástæður mæla með. Í 3. mgr. er ákvæði um að framsal sé óheimilt fyrr en endanlegur dómúrskurður liggja fyrir hafi hans verið krafist.

Um 15. gr.

Ákvæði þessarar greinar frumvarpsins er efnislega samhljóða 12. gr. norrænu framsalslaganna.

Ákvæði 1. mgr. byggja á þeirri grundvallarreglu að eingöngu er heimilt að beita þvingunarráðstöfunum sem íslensk réttarfarslög leyfa. Frá þessari reglu er þó m. a. gerð sú undantekning að það er ekki skilyrði til að hægt sé að beita þvingunarráðstöfunum að viðkomandi verknaður sé refsiverður að íslenskum lögum, heldur er heimilt að beita þeim þvingunarráðstöfunum sem heimilt er að nota vegna samsvarandi afbrots hér á landi. Í þessu felst að hluta að hægt er að beita þvingunarráðstöfunum þrátt fyrir að verknaðurinn falli ekki undir íslenska refsilögsögu og að hluta að í einstaka tilfellum megi telja að verknaðurinn gangi gegn íslenskum hagsmunum.

Þegar til grundvallar framsalsbeiðni liggur ákvörðun dómstóls í því landi sem biður um framsal, er talið rétt að veita dómstólum heimild til, þegar metið er hvort til staðar séu skilyrði til að beita þvingunarráðstöfunum, að leggja til grundvallar þessar ákvarðanir án frekari könnunar á sök viðkomandi. Ákvæðið takmarkar ekki rétt íslensks dómstóls til að framkvæma könnun á því hvort viðkomandi sé sekur.

Spurning má vera um hvort rétt sé að takmarka gæsluvarðhaldstíma með þeim hætti sem lagt er til í frumvarpinu. Ráðuneytið telur rétt að um gæsluvarðhald í framsalsmálum gildi ákveðnari reglur en almennt vegna rannsóknar mála hér á landi.

Um 16. gr.

Efnislega eru ákvæði þessarar greinar í samræmi við ákvæði 13. gr. norrænu framsalslaganna.

Um 17. gr.

Ákvæði þessarar greinar er samhljóða 14. gr. norrænu framsalslaganna.

Um 18. gr.

Ákvæði 1. og 3. mgr. eru í samræmi við 15. gr. norrænu framsalslaganna.

Ákvæði 2. mgr. eru meðal annars tilkomin vegna þess sjónarmiðs sem getur í niðurlagi greinargerðar fyrir 15. gr. þ. e. að um gæsluvarðhald í framsalsmálum skuli gilda ákveðnar reglur og hinsvegar með hliðsjón af 4. mgr. 18. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna, en samkvæmt þeirri grein er heimilt að láta þann lausan sem framselja á 15 dögum eftir að ákveðið var að framselja hann og skilyrðislaust skal honum sleppt eftir 30 daga. Heimilt er þó að framlengja þennan frest ef óviðráðanleg atvik hindra að hægt sé að afhenda manninn.

Um 19. gr.

Ákvæði þessarar greinar svara að hluta til 16. gr. norrænu framsalslaganna. Ákvæði þessarar greinar getur haft mikla raunhæfa þýðingu því formleg framsalsbeiðni kemur sjaldnast fyrir en sá sem óskast framseldur hefur verið fangelsaður á grundvelli eftirlýsingar frá viðkomandi lögregluþingvöldum. Það er ekki talin ástæða til að setja ákveðnar reglur um hvernig standa skuli að beiðni um eftirlýsingu hvorki að formi né efni. Þegar rætt er um þvingunarráðstafanir í samræmi við lög um meðferð opinberra mála er gengið út frá því að réttmæt ástæða sé til að gruna viðkomandi um að vera sekur um að hafa framið umræddan verknað sem málið fjallar um. Það ríki sem setur fram beiðni verður að leggja fram sönnunargögn til að hægt sé að taka afstöðu til málsins. Sjálfstæða rannsóknarskyldu hefur Ísland ekki gagnvart erlenda ríkinu.

Í þessari grein frumvarpsins er ekki fjallað um skipun á réttargæslumanni. Talið er að almennar reglur réttarfarslaga eigi við eftir atvikum.

Í norrænu framsalslögum er fresturinn til að setja fram framsalsbeiðni 2 vikur. Hin Norðurlöndin hafa ólíkar reglur um þennan frest í sínum framsalslögum. Í Danmörku er fresturinn 30 dagar með möguleika á framlengingu, í Noregi er hann 4 vikur með möguleika á framlengingu, í Svíþjóð 2 vikur og Finnlandi 30 dagar. Í 4. tl. 16. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna er ákvæði um að hægt sé að láta þann lausan sem fangelsaður hefur verið vegna eftirlýsingar, hafi framsalsbeiðni eigi borist innan 18 daga frá handtöku og að handtaka geti í engum tilfellum varað lengur en 40 daga. Í frumvarpi þessu er gerð tillaga um að fresturinn verði 30 dagar hér á landi.

Til skýringar á 1. ml. 2. mgr. þessarar greinar er rétt að benda á að þótt dómsmálaráðuneytið fari með samskipti við erlend lögregluþingvöld þá er það ekki sjálfgefið að það fái strax vitneskju um að t. d. lögregla hafi handtekið eftirlýstan mann og fengið hann úrskurðaðan í gæslu. Mál geta borið að með mismunandi hætti. Í upphafi 2. mgr. er ákvæði um í hvaða farveg eigi að beina málinu.

Um 20. gr.

Ákvæði þessarar greinar svara að mestu til 17. gr. norrænu framsalslaganna. Í 3. mgr. er þó sérákvæði um það þegar maður er framseldur áfram til Danmerkur, Finnlands, Noregs

eða Svíþjóðar, en þá er hægt að veita samþykki, ef skilyrði laga nr. 7/1962 um framsal til þessara landa eru fyrir hendi.

Um 21. gr.

Þetta ákvæði er byggt á ákvæðum í framsalslögum hinna Norðurlandanna, og með hliðsjón af 21. gr. evrópusamnings um framsal sakamanna.

Um 22. gr.

Um 1. mgr. Hér er ákvæði um að hægt sé að beita, til öflunar á sönnunargögnum vegna refsímáls í öðru ríki, þvingunarráðstöfunum á samsvarandi hátt og í sambærilegum málum sem rekin eru hér á landi. Sjá nánar athugasemdir við 15. gr. frumvarpsins.

Um 2. mgr. Hér eru ákvæði um hverjum skuli send beiðni og um innihald hennar. Það er gert að skilyrði fyrir beitingu á þvingunarráðstöfunum hér á landi að það liggi fyrir ákvörðun um þvingunaraðgerðir í samræmi við löggjöf viðkomandi ríkis.

Um 3. mgr. Í þessari grein eru sérstök efnisatriði gerð að skilyrði fyrir því að hægt sé að beita þvingunaraðgerðum vegna refsímáls í öðru ríki. Ákvæði greinarinnar byggjast meðal annars á ákvæðum 3. sbr. 1. mgr. 5. gr. evrópusamnings um gagnkvæma aðstoð í sakamálum og væntanlega yfirlýsingu sem gerð verður ef samningurinn verður fullgiltur af Íslands hálfu um að hægt sé að hafna beiðni um leit eða hald á munum ef skilyrði a-c liðar 1. tl. 5. gr. evrópusamningsins eru ekki til staðar. Samkvæmt a-c lið 1. tl. 5. gr. evrópusamningsins er hægt að setja eftirtalin skilyrði fyrir leit og því að lagt verði hald á muni:

- a. Að afbrotið sem leiddi til réttarbeiðninnar sé refsivert að lögum bæði beiðanda og aðilans sem beiðni er beint til.
- b. Að afbrotið sem leiddi til réttarbeiðninnar geti leitt til framsals frá því landi sem beiðni er beint til.
- c. Að framkvæmd réttarbeiðninnar sé í samræmi við landslög þess aðila sem beiðni er beint til.

Með vísun til skilyrðis þess sem um er rætt í b-lið er í frumvarpinu eingöngu vísað til 4.—6. gr.

Um 4. mgr. Hér eru reglur um málsmeðferð og eru þær í samræmi við ákvæði 15. gr. frumvarpsins um meðferð beiðna um framsal. Í umræddri rannsókn skal einnig kanna hvort lagaskilyrði til þvingunaraðgerða eru til staðar og hvort uppfyllt sé skilyrðum þessarar greinar frumvarpsins.

Um 5. mgr. Þetta ákvæði er í samræmi við 17. gr. frumvarpsins.

Um 23. gr.

Um meðferð beiðna samkvæmt þessari grein gilda sömu meginreglur og í 22. gr. Hvað varðar efnisatriði greinarinnar þá eru ákvæði í a-d lið 1. tl. 11. gr. evrópusamnings um gagnkvæma aðstoð í sakamálum tekin að mestu inn í greinina. Þessi ákvæði eru svohljóðandi:

„Synja má um flutning:

- a. Ef sá sem er í haldi samþykkir hann ekki.
- b. Ef nærvera hans er nauðsynleg í sakamáli, sem er til meðferðar á landssvæði aðilans sem beiðni er beint til.
- c. Ef flutningur kann að framlengja frelsisskerðingu hans.
- d. Ef fyrir hendi eru aðrar mikilvægar ástæður fyrir því að flytja hann ekki til landssvæðis beiðanda.“

Til viðbótar ákvæðum 11. gr. evrópusamningsins er í þessari grein krafa um að verknáðurinn sé einnig refsiverður að íslenskum lögum. Ástæðan fyrir þessari þrengingu á

ákvæðum 11. gr. evrópusamningsins eru m. a. að ekki er ástæða til að veita aðstoð vegna samþrófunar o. fl. í sambandi við meðferð máls í öðru ríki fyrir verknaði sem ekki eru refsiverðir hér á landi.

Eins og í 22. gr. eru sérákvæði vegna aðstoðar við hin Norðurlöndin.

Ákvæði 7. mgr. eru í samræmi við ákvæði í 11. og 12. gr. evrópusamningsins.

Um 24. gr.

Með vísun til almennra reglna um kæru í opinberum málum er átt við að málsmeðferð og frestir þeirra laga gildi. Þeir sem geta kært úrskurði samkvæmt frumvarpi þessu er viðkomandi aðili og ríkissaksóknari.

Um 25. gr.

Greinin fjallar um samninga við önnur ríki. Það er viðurkennt að heimilt er að semja við önnur ríki um skyldur til framsals og um gagnkvæma aðstoð í sakamálum. Í þessari grein er það skilyrði sett að í slíkum samningum mega ekki vera ákvæði sem ganga gegn ákvæðum frumvarpsins, en eldri samningar halda þó gildi sínu, þar til þeim verður sagt upp eða þeir endurnýjaðir. Samkvæmt þessu frumvarpi er íslenskum stjórnvöldum í sjálfsvald sett hvort þau verða við beiðni um framsal, sé ekki til staðar samningur, þótt skilyrði frumvarpsins séu uppfyllt. Í samninga um framsal sakamanna og um gagnkvæma aðstoð í sakamálum er að sjálfsgöðu hægt að setja strangari skilyrði en í þessu frumvarpi, ef ástæða þykir til.

Um 26. gr.

Samkvæmt þessu ákvæði gilda ákvæði frumvarpsins um framsal ekki um framsal frá Íslandi til hinna Norðurlandanna. Um framsal til þeirra gilda áfram ákvæði laga nr. 7/1962 um framsal sakamanna til Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, en í þeim lögum eru rýmri framsalsákvæði en í frumvarpi þessu.

Um 27. gr.

Samkvæmt greininni er heimilt að setja reglugerð um framkvæmd laganna.

Um 28. gr.

Parfnast ekki skýringa.

Fylgiskjal 1.

EVROPUSAMNINGUR um framsal sakamanna

Ríkisstjórnir þær sem undirritað hafa samning þennan og eru aðilar að Evrópuráðinu

Hafa í huga að markmið Evrópuráðsins er að auka samheldni aðila þess

Telja að þessu markmiði geti verið náð með gerð samninga og með sameiginlegum aðgerðum á sviði laga

Telja að samþykkt samræmdra reglna varðandi framsal sakamanna sé líklegt til að stuðla að þessari einingu

Hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Framsalskylda.

Samningsaðilar skuldbinda sig til að afhenda hver öðrum í samræmi við ákvæði og skilyrði þau sem sett eru í samningi þessum alla þá menn sem þar til bær yfirvöld þess aðila sem framsals beiðist hafa uppi saksókn gegn fyrir afbrot eða eru eftirlýstir af þeim yfirvöldum vegna fullnustu refsisdóms eða ákvörðunar um öryggisráðstöfun.

2. gr.

Afbrot sem varðað geta framsali.

1. Verða skal við framsalsbeiðni þegar um er að ræða afbrot sem að lögum þess aðila sem framsals beiðist og þess aðila sem framsalsbeiðni er beint til geta varðað frelsissviptingu eða öryggisráðstöfun í eitt ár eða þyngri refsingu. Þegar fangelsisrefsing hefur verið dæmd eða öryggisráðstöfun ákvörðuð á landssvæði þess aðila sem framsals beiðist, skal refsingin eða öryggisráðstöfunin vera fjórir mánuðir hið minnsta.

2. Nú tekur framsalsbeiðnin til fleiri sjálfstæðra afbrota sem hvert um sig getur varðað frelsissviptingu eða öryggisráðstöfun að lögum þess aðila sem framsalsbeiðni er beint til og þess aðila sem framsals beiðist, en sum þeirra fullnægja ekki skilyrðum að því er varðar refsimörk, og skal þá aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til einnig hafa rétt til að samþykkja framsal vegna þeirra.

3. Heimili lög einhvers samningsaðila ekki framsal fyrir tiltekin afbrot sem talin eru í 1. tl. þessarar greinar, getur hann fyrir sitt leyti undanskilið slík afbrot frá því að falla undir samning þennan.

EUROPEAN CONVENTION on Extradition

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Considering that this purpose can be attained by the conclusion of agreements and by common action in legal matters;

Considering that the acceptance of uniform rules with regard to extradition is likely to assist this work of unification,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Obligation to extradite

The Contracting Parties undertake to surrender to each other, subject to the provisions and conditions laid down in this Convention, all persons against whom the competent authorities of the requesting Party are proceeding for an offence or who are wanted by the said authorities for the carrying out of a sentence or detention order.

ARTICLE 2

Extraditable offences

1. Extradition shall be granted in respect of offences punishable under the laws of the requesting Party and of the requested Party by deprivation of liberty or under a detention order for a maximum period of at least one year or by a more severe penalty. Where a conviction and prison sentence have occurred or a detention order has been made in the territory of the requesting Party, the punishment awarded must have been for a period of at least four months.

2. If the request for extradition includes several separate offences each of which is punishable under the laws of the requesting Party and the requested Party by deprivation of liberty or under a detention order, but of which some do not fulfil the condition with regard to the amount of punishment which may be awarded, the requested Party shall also have the right to grant extradition for the latter offences.

3. Any Contracting Party whose law does not allow extradition for certain of the offences referred to in paragraph 1 of this Article may, in so far as it is concerned, exclude such offences from the application of this Convention.

4. Samningsaðili sem óskar að notfæra sér rétt samkvæmt 3. tl. þessarar greinar skal við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals láta aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins í té annaðhvort lista yfir þau afbrot sem heimilt er að framselja fyrir eða lista yfir afbrot sem undanskilin eru og jafnframt tilgreina þau lagaákvæði sem heimila eða útiloka framsal. Aðalframkvæmdastjóri ráðsins skal senda þessa lista til annarra þeirra sem samninginn hafa undirritað.

5. Ef framsal verður síðar óheimilt fyrir önnur afbrot samkvæmt lögum samningsaðila skal hann tilkynna aðalframkvæmdastjóranum það. Aðalframkvæmdastjórinn skal tilkynna það öðrum þeim sem samninginn hafa undirritað. Tilkynningin tekur ekki gildi fyrr en að liðnum þremur mánuðum frá þeim degi er aðalframkvæmdastjórinn tók við henni.

6. Aðili sem notfærir sér rétt samkvæmt 4. eða 5. tl. þessarar greinar getur hvenær sem er látið samning þennan taka til afbrota sem hafa verið undanskilin samningnum. Hann skal tilkynna aðalframkvæmdastjóra ráðsins um þær breytingar og skal aðalframkvæmdastjórinn tilkynna það öðrum þeim sem samninginn hafa undirritað.

7. Sérhver aðili getur beitt gagnkvæmni varðandi sérhvert afbrot sem undanskilið er ákvæðum samningsins samkvæmt þessari grein.

3. gr.

Stjórn málaafbrot.

1. Ekki skal verða við framsalsbeiðni ef afbrotið sem framsals er beiðst vegna er talið stjórn málaafbrot af aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til eða afbrot tengt stjórn málaafbroti.

2. Sama regla gildir ef aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til hefur verulega ástæðu til að ætla að beiðni um framsal vegna almenns afbrots sé gerð í þeim tilgangi að höfða refsímál gegn eða refsamanni vegna kynþáttar hans, trúar, þjóðernis eða stjórn málaaskoðana, eða að réttarstaða hans kunni að verða skert vegna einhverra þessara ástæðna.

3. Að svipta eða gera tilraun til að svipta þjóðhöfðinga eða einhvern úr fjölskyldu hans lífi telst ekki stjórn málaafbrot að því er varðar samning þennan.

4. Þessi grein hefur ekki áhrif á skuldbindingar sem samningsaðilar kunna að hafa tekist á hendur eða kunna að takast á hendur samkvæmt milliríkjasamningi fjölþjóðlegs eðlis.

4. Any Contracting Party which wishes to avail itself of the right provided for in paragraph 3 of this Article shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, transmit to the Secretary-General of the Council of Europe either a list of the offences for which extradition is allowed or a list of those for which it is excluded and shall at the same time indicate the legal provisions which allow or exclude extradition. The Secretary-General of the Council shall forward these lists to the other signatories.

5. If extradition is subsequently excluded in respect of other offences by the law of a Contracting Party, that Party shall notify the Secretary-General. The Secretary-General shall inform the other signatories. Such notification shall not take effect until three months from the date of its receipt by the Secretary-General.

6. Any Party which avails itself of the right provided for in paragraphs 4 or 5 of this Article may at any time apply this Convention to offences which have been excluded from it. It shall inform the Secretary-General of the Council of such changes, and the Secretary-General shall inform the other signatories.

7. Any Party may apply reciprocity in respect of any offences excluded from the application of the Convention under this Article.

ARTICLE 3

Political offences

1. Extradition shall not be granted if the offence in respect of which it is requested is regarded by the requested Party as a political offence or as an offence connected with a political offence.

2. The same rule shall apply if the requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

3. The taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his family shall not be deemed to be a political offence for the purposes of this Convention.

4. This Article shall not affect any obligations which the Contracting Parties may have undertaken or may undertake under any other international convention of a multilateral character.

4. gr.

Brot á herlögum.

Framsäl fyrir verknað sem varðar við herlög en er ekki refsiverður að almennum lögum er undanskilið ákvæðum þessa samnings.

5. gr.

Afbrot er varða skatta.

Fyrir afbrot sem varða skatta og gjöld, tolla eða gjaldeyrisviðskipti skal því aðeins veitt framsäl samkvæmt samningi þessum að samningsaðilar hafi ákveðið að það skuli veitt vegna slíks afbrots eða tegundar afbrota.

6. gr.

Framsäl á eigin ríkisborgurum.

1. a. Samningsaðili hefur rétt til að synja um framsäl á eigin ríkisborgurum.

b. Sérhver samningsaðili getur með yfirlýsingu sem gefin er við undirritun eða við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals skilgreint af sinni hálfu hvað felst í orðinu „ríkisborgari“ samkvæmt samningi þessum.

c. Ríkisfang skal ákvarðað eftir aðstæðum eins og þær eru þegar framsalsmálið er afgreitt. Ef maður sá sem óskast framseldur verður fyrst viðurkenndur sem ríkisborgari þess aðila sem framsalsbeiðni er beint til á tímabilinu frá því að framsalið var ákveðið og þar til áætlað var að afhending ætti sér stað getur þó aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til notfært sér ákvæði a-liðs þessa tölulíðar.

2. Ef aðili sem framsalsbeiðni er beint til framselur ekki eigin ríkisborgara skal hann, að beiðni þess aðila sem framsals beiðist, leggja málið fyrir þar til bær yfirvöld svo að hefja megi málsmeðferð ef ástæða þykir til. Í þessu skyni skulu málsskjöl, upplýsingar og sönnunargögn varðandi afbrotið send ókeypis á þann hátt sem lýst er í 1. tl. 12. gr. Tilkylnna skal þeim aðila sem framsals beiðist niðurstöðu beiðni hans.

7. gr.

Brotavettvangur.

1. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til getur synjað um að framselja mann sem óskast framseldur vegna afbrots sem talið er samkvæmt lögum aðilans að hafi verið framið að einhverju eða að öllu leyti á landssvæði hans eða á stað sem talið er landssvæði hans.

2. Nú er beðið um framsäl vegna afbrots sem framið hefur verið utan landssvæðis þess aðila sem

ARTICLE 4

Military offences

Extradition for offences under military law which are not offences under ordinary criminal law is excluded for the application of this Convention.

ARTICLE 5

Fiscal offences

Extradition shall be granted, in accordance with the provisions of this Convention, for offences in connection with taxes, duties, customs and exchange only if the Contracting Parties have so decided in respect of any such offence or category of offences.

ARTICLE 6

Extradition of nationals

1. (a) A Contracting Party shall have the right to refuse extradition of its nationals.

(b) Each Contracting Party may, by a declaration made at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification or accession, define as far as it is concerned the term “nationals” within the meaning of this Convention.

(c) Nationality shall be determined as at the time of the decision concerning extradition. If, however, the person claimed is first recognised as a national of the requested Party during the period between the time of the decision and the time contemplated for the surrender, the requested Party may avail itself of the provision contained in sub-paragraph (a) of this Article.

2. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the Party, submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate. For this purpose, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted without charge by the means provided for in Article 12, paragraph 1. The requesting Party shall be informed of the result of its request.

ARTICLE 7

Place of commission

1. The requested Party may refuse to extradite a person claimed for an offence which is regarded by its law as having been committed in whole or in part in its territory or in a place treated as its territory.

2. When the offence for which extradition is requested has been committed outside the terri-

framsals beiðist, og er þá einungis heimilt að synja um framsal ef lög aðila þess sem framsalsbeiðninni er beint til heimila ekki málshöfðun fyrir sambærileg afbrot þegar þau eru framin utan landsvæðis síðarnefnda aðilans, eða lög hans heimila ekki framsal vegna viðkomandi afbrots.

8. gr.

Mál sem til meðferðar eru vegna sömu afbrota.

Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til getur synjað um að framselja mann sem óskast framseldur ef þar til bær yfirvöld aðilans hafa hafið málsmeðferð gagnvart honum vegna afbrots þess eða afbrota þeirra sem beiðst er framsals vegna.

9. gr.

Non bis in idem.

Ekki skal verða við framsalsbeiðni ef endanlegur dómur hefur verið kveðinn upp af þar til bær um yfirvöldum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til yfir manni sem óskast framseldur fyrir afbrot það eða afbrot þau sem beiðst er framsals vegna. Heimilt er að synja um framsal ef þar til bær yfirvöld aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til hafa ákveðið annaðhvort að hefja ekki málssókn eða fella niður málssókn sem hafin er vegna sama afbrots eða sömu afbrota.

10. gr.

Fyrning.

Ekki skal verða við framsalsbeiðni þegar fyrnd er sök eða refsing, hvort heldur er samkvæmt lögum aðila þess sem framsals beiðist eða aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til.

11. gr.

Dauðarefsing.

Geti afbrot það sem beiðst er framsals vegna varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum þess aðila sem framsals beiðist, en afbrotið getur ekki varðað dauðarefsingu samkvæmt lögum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til, eða dauðarefsingu fyrir slíkt afbrot er þar almennt ekki fullnægt, er heimilt að synja um framsal, nema því aðeins að aðili sá sem framsals beiðist veiti tryggingu sem aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til metur fullnægjandi fyrir því að dauðarefsingu verði ekki fullnægt.

12. gr.

Beiðnin og fylgiskjöl með henni.

1. Beiðni skal vera skrifleg og borin fram eftir diplómáskum leiðum. Tveir eða fleiri aðilar geta samið beint um aðra leið.

tory of the requesting Party, extradition may only be refused if the law of the requested Party does not allow prosecution for the same category of offence when committed outside the latter Party's territory or does not allow extradition for the offence concerned.

ARTICLE 8

Pending proceedings for the same offences

The requested Party may refuse to extradite the person claimed if the competent authorities of such Party are proceeding against him in respect of the offence or offences for which extradition is requested.

ARTICLE 9

Non bis in idem

Extradition shall not be granted if final judgement has been passed by the competent authorities of the requested Party upon the person claimed in respect of the offence or offences for which extradition is requested. Extradition may be refused if the competent authorities of the requested Party have decided either not to institute or to terminate proceedings in respect of the same offence or offences.

ARTICLE 10

Lapse of time

Extradition shall not be granted when the person claimed has, according to the law of either the requesting or the requested Party, become immune by reason of lapse of time from prosecution or punishment.

ARTICLE 11

Capital punishment

If the offence for which extradition is requested is punishable by death under the law of the requesting Party, and if in respect of such offence the death-penalty is not provided for by the law of the requested Party or is not normally carried out, extradition may be refused unless the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death-penalty will not be carried out.

ARTICLE 12

The request and supporting documents

1. The request shall be in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. Other means of communication may be arranged by direct agreement between two or more Parties.

2. Beiðninni skal fylgja:

a. Frumrit eða staðfest afrit fullnustuhæfs refsisdóms eða ákvörðunar um öryggisráðstöfun, eða handtökuskipunar, eða annars úrskurðar sem hefur sömu verkun og kveðinn er upp á þann hátt sem lög þess aðila sem framsals beiðist segja fyrir um.

b. Greinargerð um afbrot þau sem framsals er beiðist vegna. Gefa skal eins nákvæmar upplýsingar og unnt er um stað og stund er þau voru framin, lagalega lýsingu þeirra og vísun til viðeigandi lagaákvæða.

c. Afrit af viðeigandi lagaákvæðum eða, ef það er ekki hægt, greinargerð um viðeigandi lagaákvæði og eins nákvæm lýsing og unnt er á manni þeim sem óskast framseldur ásamt hverjum þeim upplýsingum sem geta orðið til gagns við að staðfesta hver hann er og þjóðerni hans.

13. gr.

Viðbótarupplýsingar.

Ef upplýsingar þær sem aðili sá sem framsals beiðist lætur í té reynast ónógar til þess að aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til geti tekið ákvörðun samkvæmt samningi þessum, skal síðarnefndi aðilinn krefjast nauðsynlegra viðbótarupplýsinga og getur hann ákveðið tímafrest fyrir móttöku þeirra.

14. gr.

Sérregla.

Nú hefur maður verið framseldur og skal þá ekki höfða mál á hendur honum, dæma hann eða halda honum í því skyni að fullnusta refsidóm eða framkvæma ákvörðun um öryggisráðstöfun, eða á annan hátt skerða persónulegt frelsi hans vegna nokkurs annars afbrots sem framið var fyrir afhendinguna en þess sem framselt er vegna, nema í eftirtöldum tilvikum:

a. Þegar aðili sá sem afhenti hann samþykkir. Bera skal fram beiðni um samþykki og skulu henni fylgja skjöl þau sem talin eru í 12. gr. og staðfest endurrit af sérhverri yfirlýsingu hins framselda varðandi viðkomandi afbrot. Veita skal slíkt samþykki þegar afbrotið sem beiðnin beinist að er sjálft framsalsskylt samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

b. Þegar viðkomandi maður hefur haft tækifæri til að yfirgefa landssvæði aðila þess sem hann var afhentur til, en hefur ekki gert það innan 45 daga frá því að hann var endanlega látinn laus, eða hefur snúið aftur til þess landssvæðis eftir að hafa yfirgefið það.

2. The request shall be supported by:

(a) the original or an authenticated copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting Party;

(b) a statement of the offences for which extradition is requested. The time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions shall be set out as accurately as possible; and

(c) a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his identity and nationality.

ARTICLE 13

Supplementary information

If the information communicated by the requesting Party is found to be insufficient to allow the requested Party to make a decision in pursuance of this Convention, the latter Party shall request the necessary supplementary information and may fix a time-limit for the receipt thereof.

ARTICLE 14

Rule of speciality

1. A person who has been extradited shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which he was extradited, nor shall he be for any other reason restricted in his personal freedom, except in the following cases:

(a) When the Party which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 12 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Convention;

(b) when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or has returned to that territory after leaving it.

2. Aðili sá sem framsals beiðist getur samt sem áður gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fjarlægja viðkomandi frá landssvæði sínu, eða allar nauðsynlegar ráðstafanir samkvæmt eigin lögum til að rjúfa fyrningu, þar á meðal með málshöfðun að sakborningi fjarstöddum.

3. Ef lýsing afbrotsins sem kært er fyrir breytist meðan málsmeðferð varir verður einungis höfðað mál gegn hinum framselda eða hann dæmdur að svo miklu leyti sem afbrotið eins og því nú er lýst er afbrot sem samkvæmt efnispáttum sínum getur leitt til framsals.

15. gr.

Endurframsal til þriðja ríkis.

Nú hefur maður verið afhentur til aðila sem framsals beiðist og má sá aðili ekki nema í því tilviki sem greinir í b-lið 1. tl. 14. gr. afhenda manninn, án samþykkis þess aðila sem framsalsbeiðni var beint til, til annars aðila eða þriðja ríkis sem leitast eftir honum vegna afbrota sem framin voru fyrir afhendinguna. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til getur krafist þess að lögð séu fram skjöl þau sem getið er í 2. tl. 12. gr.

16. gr.

Handtaka og gæsla.

1. Í áriðandi málum geta þar til bær yfirvöld aðila þess sem framsals beiðist óskað eftir því að maður sá sem leitast er eftir verði handtekinn og settur í gæslu. Þar til bær yfirvöld aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til taka ákvörðun um slíka beiðni samkvæmt eigin lögum.

2. Í beiðni um handtöku og gæslu skal tekið fram að eitt þeirra skjala sem talin eru í a-lið 2. tl. 12. gr. sé fyrir hendi og að fyrirhugað sé að senda beiðni um framsal. Í beiðninni skal einnig greina afbrot það sem framsals mun verða beiðst vegna og hvar og hvenær afbrotið var framið og einnig gefa, eftir því sem unnt er, lýsingu á manni þeim sem leitast er eftir.

3. Beiðni um handtöku og gæslu skal senda þar til bærnum yfirvöldum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til eftir diplómatisískum leiðum eða beint með bréfi eða símskeyti eða með atbeina Alþjóðasamtaka sakamálaögreglu (Interpol) eða á hvern þann annan hátt sem veitir skriflega sönnun eða er viðurkenndur af aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til. Tilkynna skal án tafar yfirvaldi því sem ber fram beiðnina niðurstöðu hennar.

4. Gæslu getur lokið ef aðili sá sem beiðni er beint til hefur ekki mótttekið framsalsbeiðnina og skjöl þau sem talin eru í 12. gr. í síðasta lagi 18

2. The requesting Party may, however, take any measures necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

3. When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition.

ARTICLE 15

Re-extradition to a third State

Except as provided for in Article 14, paragraph 1 (b), the requesting Party shall not, without the consent of the requested Party, surrender to another Party or to a third State a person surrendered to the requesting Party and sought by the said other Party or third State in respect of offences committed before his surrender. The requested Party may request the production of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.

ARTICLE 16

Provisional arrest

1. In case of urgency the competent authorities of the requesting Party may request the provisional arrest of the person sought. The competent authorities of the requested Party shall decide the matter in accordance with its law.

2. The request for provisional arrest shall state that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2 (a), exists and that it is intended to send a request for extradition. It shall also state for what offence extradition will be requested and when and where such offence was committed and shall so far as possible give a description of the person sought.

3. A request for provisional arrest shall be sent to the competent authorities of the requested Party either through the diplomatic channel or direct by post or telegraph or through the International Criminal Police Organisation (Interpol) or by any other means affording evidence in writing or accepted by the requested Party. The requesting authority shall be informed without delay of the result of its request.

4. Provisional arrest may be terminated if, within a period of 18 days after arrest, the requested Party has not received the request for

dögum eftir handtökuna. Gæslan skal ekki undir neinum kringumstæðum vara lengur en 40 daga talið frá handtökudegi. Heimilt er hvenær sem er að veita lausn um stundarsakir, en aðili sá sem beiðni er beint til skal gera allar þær ráðstafanir sem hann telur nauðsynlegar til að hindra flótta manns þess sem leitast er eftir.

5. Lausn úr haldi útilokar ekki handtöku og gæslu að nýju og framsal ef framsalsbeiðni berst síðar.

17. gr.
Beiðni sem stangast á.

Ef fleiri en eitt ríki beiðast framsals samtímis, annaðhvort fyrir sama afbrot eða mismunandi afbrot, skal aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til taka ákvörðun sína með tilliti til allra aðstæðna og þá sérstaklega hversu gróf hin mismunandi afbrot eru, hvar þau eru framin, dagsetningu hinna mismunandi beiðna, þjóðerni manns þess sem óskast framseldur og möguleika á síðara framsali til annars ríkis.

18. gr.
Afhending manns sem framselja á.

1. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til skal tilkynna aðila þeim sem framsals beiðist um ákvörðun sína varðandi framsalið á þann hátt sem greinir í 1. tl. 12. gr.

2. Skýra skal frá ástæðum fyrir sérhverri synjun á framsali, hvort sem hún er algjör eða að hluta.

3. Sé fallist á framsal skal tilkynna aðila þeim sem framsals beiðist um hvar og hvenær afhendingin fari fram og hversu lengi viðkomandi maður var hafður í haldi vegna framsalsins.

4. Hafi ekki verið tekið við manni þeim sem óskast framseldur á tilteknum degi er heimilt að láta hann lausan að liðnum 15 dögum og skal hann skilyrðislaust látinn laus að liðnum 30 dögum, sbr. þó 5. tl. þessarar greinar. Aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til er heimilt að synja um framsal fyrir sama afbrot.

5. Hindri óviðráðanleg atvik aðila í að afhenda eða veita viðtöku manni þeim sem framselja á skal hann tilkynna hinum aðilanum um það. Aðilarnir skulu koma sér saman um nýjan dag til afhendingar og skulu ákvæði 4. tl. þessarar greinar gilda.

19. gr.
Afhendingu frestað eða hún skilyrt.

1. Aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til er heimilt, eftir að hann hefur tekið ákvörðun um

extradition and the documents mentioned in Article 12. It shall not, in any event, exceed 40 days from the date of such arrest. The possibility of provisional release at any time is not excluded, but the requested Party shall take any measures which it considers necessary to prevent the escape of the person sought.

5. Release shall not prejudice re-arrest and extradition if a request for extradition is received subsequently.

ARTICLE 17
Conflicting requests

If extradition is requested concurrently by more than one State, either for the same offence or for different offences, the requested Party shall make its decision having regard to all the circumstances and especially the relative seriousness and place of commission of the offences, the respective dates of the requests, the nationality of the person claimed and the possibility of subsequent extradition to another State.

ARTICLE 18
Surrender of the person to be extradited

1. The requested Party shall inform the requesting Party by the means mentioned in Article 12, paragraph 1 of its decision with regard to the extradition.

2. Reason shall be given for any complete or partial rejection.

3. If the request is agreed to, the requesting Party shall be informed of the place and date of surrender and of the length of time for which the person claimed was detained with a view to surrender.

4. Subject to the provisions of paragraph 5 of this Article, if the person claimed has not been taken over on the appointed date, he may be released after the expiry of 15 days and shall in any case be released after the expiry of 30 days. The requested Party may refuse to extradite him for the same offence.

5. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or taking over the person to be extradited, it shall notify the other Party. The two Parties shall agree a new date for surrender and the provisions of paragraph 4 of this Article shall apply.

ARTICLE 19
Postponed or conditional surrender

1. The requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone

framsalsbeiðnina, að fresta afhendingu manns sem óskast framseldur til þess að sá aðili geti höfðað mál á hendur honum eða, hafi hann þegar verið dæmdur, að hann geti afplánað á landssvæði þess aðila refsingu fyrir annað afbrot en það sem framsals er beiðst vegna.

2. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til getur, í stað þess að fresta framsali, afhent tímabundið mann þann sem óskast framseldur til aðila þess sem framsals beiðist með þeim skilyrðum sem aðilarnir semja um sín á milli.

20. gr.
Afhending hluta.

1. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til skal svo framarlega sem lög hans leyfa og að beiðni aðila þess sem framsals beiðist leggja hald á og afhenda hlut:

a. sem gæti þurft sem sönnunargagn, eða

b. sem aflað hefur verið með afbrotinu og finnst í vörslu manns þess sem óskast framseldur þegar hann er handtekinn eða finnst síðar.

2. Hlutur sem 1. tl. þessarar greinar tekur til skal afhentur enda þótt framsal sem samþykkt hefur verið verði ekki framkvæmt vegna andláts eða flótta manns þess sem óskast framseldur.

3. Ef heimilt er að leggja hald á umrædda hluti eða gera þá upptæka á landssvæði aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til getur hann vegna sakamáls sem er til meðferðar haldið þeim tímabundið eða afhent þá með því skilyrði að þeim verði skilað.

4. Haldast skulu sérhver réttindi sem aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til eða þriðji aðili kann að hafa öðlast í umræddum hlutum. Þegar um slíkt réttindi er að ræða skal hlutunum skilað til aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til eins fljótt og unnt er að réttarhöldum loknum og án endurgjalds.

21. gr.
Gegnumflutningur.

1. Leyfa skal flutning um landssvæði samningsaðila þegar beiðni þar að lútandi er borin fram á þann hátt sem mælt er fyrir um í 1. tl. 12. gr., enda sé afbrot það sem um er að ræða ekki talið af aðila þeim sem beiðni um leyfi um flutning er beint til vera stjórnmálalegs eða eingöngu hernaðarlegs eðlis, sbr. 3. og 4. gr. þessa samnings.

2. Land sem beiðni um leyfi um gegnumflutning er beint til getur synjað um slíkt leyfi ef um er að ræða eigin ríkisborgara þess samkvæmt skilgreiningu 6. gr.

the surrender of the person claimed in order that he may be proceeded against by that Party or, if he has already been convicted, in order that he may serve his sentence in the territory of that Party for an offence other than that for which extradition is requested.

2. The requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person claimed to the requesting Party in accordance with conditions to be determined by mutual agreement between the Parties.

ARTICLE 20
Handing over of property

1. The requested Party shall, in so far as its law permits and at the request of the requesting Party, seize and hand over property:

(a) which may be required as evidence or

(b) which has been acquired as a result of the offence and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is discovered subsequently.

2. The property mentioned in paragraph 1 of this Article shall be handed over even if extradition, having been agreed to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person claimed.

3. When the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the requested Party, the latter may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it is returned.

4. Any rights which the requested Party or third parties may have acquired in the said property shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the requested Party as soon as possible after the trial.

ARTICLE 21
Transit

1. Transit through the territory of one of the Contracting Parties shall be granted on submission of a request by the means mentioned in Article 12, paragraph 1, provided that the offence concerned is not considered by the Party requested to grant transit as an offence of a political or purely military character having regard to Articles 3 and 4 of this Convention.

2. Transit of a national, within the meaning of Article 6, of a country requested to grant transit may be refused.

3. Nauðsynlegt er að leggja fram þau skjöl sem talin eru í 2. tl. 12. gr., sbr. þó ákvæði 4. tl. þessarar greinar.

4. Ef um loftflutning er að ræða gilda eftirfarandi ákvæði:

a. Þegar ekki er áætlað að lenda skal aðili sá sem framsals beiðist tilkynna aðila þeim sem landssvæði það tilheyrir sem fljúga á yfir um flugið og skal staðfesta að fyrir hendi sé eitt þeirra skjala sem talin eru í a-lið 2. tl. 12. gr. Þurfi óvænt að lenda skal slík tilkynning hafa sama gildi og beiðni um handtöku og gæslu samkvæmt 16. gr. og aðili sá sem framsals beiðist skal senda formlega beiðni um gegnumflutning.

b. Þegar áætlað er að lenda skal aðili sá sem framsals beiðist senda formlega beiðni um gegnumflutning.

5. Aðili getur samt sem áður við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar-eða aðildarskjals lýst því yfir að hann muni aðeins veita leyfi til gegnumflutnings fyrir mann með þeim skilyrðum, einhverjum eða öllum, sem það setur fyrir framsali. Í slíku tilviki má áskilja gagnkvæmni.

6. Framseldur maður skal ekki fluttur um landssvæði þar sem ástæða er til að ætla að lífi hans eða frelsi kunni að vera hætta búin vegna kynþáttar hans, trúar, þjóðernis eða stjórnmálaskoðana.

22. gr.

Framkvæmd.

Mæli samningur þessi ekki öðru vísi fyrir skal framkvæmd framsals og handtöku og gæslu eingöngu fara eftir því sem segir í lögum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til.

23. gr.

Tungumál sem nota skal.

Skjöl þau sem leggja á fram skulu vera á tungumáli þess aðila sem framsals beiðist eða þess aðila sem framsalsbeiðni er beint til. Síðarnefndi aðilinn getur krafist þýðingar á það opinbera tungumál Evrópuráðsins sem hann velur.

24. gr.

Kostnaður.

1. Aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til skal greiða allan kostnað við framsalið sem til fellur á landssvæði hans.

2. Kostnaður við gegnumflutning sem til fellur á landssvæði aðila þess sem beiðni um leyfi til flutnings er beint til skal greiddur af aðila þeim sem framsals beiðist.

3. Subject to the provisions of paragraph 4 of this Article, it shall be necessary to produce the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.

4. If air transport is used, the following provisions shall apply:

(a) when it is not intended to land, the requesting Party shall notify the Party over whose territory the flight is to be made and shall certify that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2 (a) exists. In the case of an unscheduled landing, such notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 16, and the requesting Party shall submit a formal request for transit;

(b) when it is intended to land, the requesting Party shall submit a formal request for transit.

5. A Party may, however, at the time of signature or of the deposit of its instrument of ratification of, or accession to, this Convention, declare that it will only grant transit of a person on some or all of the conditions on which it grants extradition. In that event, reciprocity may be applied.

6. The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is reason to believe that his life or his freedom may be threatened by reason of his race, religion, nationality or political opinion.

ARTICLE 22

Procedure

Except where this Convention otherwise provides, the procedure with regard to extradition and provisional arrest shall be governed solely by the law of the requested Party.

ARTICLE 23

Language to be used

The documents to be produced shall be in the language of the requesting or requested Party. The requested Party may require a translation into one of the official languages of the Council of Europe to be chosen by it.

ARTICLE 24

Expenses

1. Expenses incurred in the territory of the requested Party by reason of the extradition shall be borne by that Party.

2. Expenses incurred by reason of transit through the territory of a Party requested to grant transit shall be borne by the requesting Party.

3. Ef um er að ræða framsal frá landssvæði utan heimalandssvæðis aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til skal kostnaður sem til fellur vegna ferða milli þess landssvæðis og heimalandssvæðis aðila þess sem framsals beiðist greiddur af hinum síðarnefnda. Sama regla skal gilda um kostnað sem til fellur vegna ferða milli landssvæðis utan heimalandssvæðis aðila sem framsalsbeiðni er beint til og heimalandssvæðis hans.

25. gr.

Skilgreining á „ákvörðun um öryggisráðstöfun“.

Í samningi þessum merkir hugtakið „ákvörðun um öryggisráðstöfun“ sérhverja ákvörðun um frelsisviptingu sem tekin er af sakadómi til viðbótar við fangelsisdóm eða í stað hans.

26. gr.

Fyrirvarar.

1. Við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals getur sérhver samningsaðili gert fyrirvara varðandi eitt eða fleiri ákvæði samningsins.

2. Sérhver samningsaðili sem gert hefur fyrirvara skal afturkalla hann eins fljótt og aðstæður leyfa. Slíka afturköllun ber að gera með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

3. Samningsaðili sem gert hefur fyrirvara varðandi ákvæði samningsins getur ekki krafist þess að annar aðili beiti téðu ákvæði nema að því marki er hann sjálfur viðurkennir ákvæðið.

27. gr.

Landssvæði þar sem samningur þessi gildir.

1. Samningur þessi nær til heimalandssvæða samningsaðila.

2. Að því er Frakkland varðar nær hann einnig til Alsír og landssvæða handan hafs og að því er Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland varðar nær hann einnig til Ermasundseyja og Manar.

3. Sambandslýðveldinu Þýskalandi er heimilt að láta samninginn einnig ná til Berlínarfylkis með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins sem skal tilkynna öðrum samningsaðilum þar um.

4. Með beinu samkomulagi milli tveggja eða fleiri samningsaðila og með þeim skilyrðum sem ákveðin eru í því samkomulagi má einnig láta samning þennan ná til annars landssvæðis þeirra aðila en sem um getur í 1., 2. og 3. tl. þessarar

3. In the event of extradition from a non-metropolitan territory of the requested Party, the expenses occasioned by travel between that territory and the metropolitan territory of the requesting Party shall be borne by the latter. The same rule shall apply to expenses occasioned by travel between the non-metropolitan territory of the requested Party and its metropolitan territory.

ARTICLE 25

Definition of “detention order”

For the purposes of this Convention, the expression “detention order” means any order involving deprivation of liberty which has been made by a criminal court in addition to or instead of a prison sentence.

ARTICLE 26

Reservations

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.

2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary-General of the Council of Europe.

3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

ARTICLE 27

Territorial application

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.

2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments and, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, to the Channel Islands and to the Isle of Man.

3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the *Land* of Berlin by notice addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, who shall notify the other Parties of such declaration.

4. By direct arrangement between two or more Contracting Parties, the application of this Convention may be extended, subject to the conditions laid down in the arrangement, to any territory of such Parties, other than the territories

greinar, enda fari viðkomandi aðili með utanríkis-
ismál þess landssvæðis.

28. gr.

**Tengsl milli þessa samnings
og tvíhliða samninga.**

1. Samningur þessi, að því er varðar lönd þau
sem hann nær til, kemur í stað hvers kyns tvíhliða
samninga, samþykktu eða samninga sem gilda um
framsal milli tveggja samningsaðila.

2. Samningsaðilar geta gert með sér tvíhliða
eða marghliða samninga eingöngu til að auka við
ákvæði samnings þessa eða til að auðvelda fram-
kvæmd meginreglna hans.

3. Ef framsal milli tveggja eða fleiri samnings-
aðila á sér stað á grundvelli samræmdrar löggjafar
er aðilunum frjálst, þrátt fyrir ákvæði samnings
þessa, að haga samskiptum sínum varðandi fram-
sal eingöngu samkvæmt slíku fyrirkomulagi. Hið
sama gildir milli tveggja eða fleiri samningsaðila
hafi hver um sig löggjöf sem heimilar framkvæmd
handtökuskipunar á landssvæði þeirra sem gefin
er út á landssvæði hins eða hinna aðilanna. Samn-
ingsaðilar sem fella niður eða í framtíðinni kunna
að fella niður framkvæmd samnings þessa sín á
milli samkvæmt tölulíð þessum skulu tilkynna það
aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Aðal-
framkvæmdastjórinn skal skýra öðrum samnings-
aðilum frá tilkynningum sem berast samkvæmt
þessum tölulíð.

29. gr.

Undirritun, fullgilding og gildistaka.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undir-
ritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins. Fullgilda
ber samninginn. Fullgildingarskjöl skulu afhent
aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Samningurinn gengur í gildi 90 dögum eftir
afhendingu þriðja fullgildingarskjalsins.

3. Af því er varðar ríki sem undirritar samn-
inginn og fullgildir hann síðar öðlast hann gildi 90
dögum eftir afhendingu fullgildingarskjals.

30. gr.

Aðild.

1. Ráðherranefnd Evrópuráðsins getur boðið
hvaða ríki sem er, sem ekki er aðili að ráðinu, að

mentioned in paragraphs 1, 2 og 3 of this Article,
for whose international relations any such Party is
responsible.

ARTICLE 28

**Relations between this Convention
and bilateral agreements**

1. This Convention shall, in respect of those
countries to which it applies, supersede the provi-
sions of any bilateral treaties, conventions or
agreements governing extradition between any
two Contracting Parties.

2. The Contracting Parties may conclude be-
tween themselves bilateral or multilateral agree-
ments only in order to supplement the provisions
of this Convention or to facilitate the application
of the principles contained therein.

3. Where, as between two or more Contracting
Parties, extradition takes place on the basis of a
uniform law, the Parties shall be free to regulate
their mutual relations in respect of extradition
exclusively in accordance with such a system not-
withstanding the provisions of this Convention.
The same principle shall apply as between two or
more Contracting Parties each of which has in
force a law providing for the execution in its terri-
tory of warrants of arrest issued in the territory of
the other Party or Parties. Contracting Parties
which exclude or may in the future exclude the
application of this Convention as between them-
selves in accordance with this paragraph shall
notify the Secretary-General of the Council of
Europe accordingly. The Secretary-General shall
inform the other Contracting Parties of any notifi-
cation received in accordance with this paragraph.

ARTICLE 29

Signature, ratification and entry into force

1. This Convention shall be open to signature
by the Members of the Council of Europe. It shall
be ratified. The instruments of ratification shall be
deposited with the Secretary-General of the
Council.

2. The Convention shall come into force 90
days after the date of deposit of the third instru-
ment of ratification.

3. As regards any signatory ratifying sub-
sequently the Convention shall come into force 90
days after the date of the deposit of its instrument
of ratification.

ARTICLE 30

Accession

1. The Committee of Ministers of the Council of
Europe may invite any State not a Member of the

gerast aðili að samningi þessum svo fremi sem ályktun um slíkt boð hljóti samhljóða samþykki þeirra aðildarríkja ráðsins sem fullgilt hafa samninginn.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra ráðsins og tekur aðild gildi 90 dögum síðar.

31. gr.

Uppsögn.

Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp samningi þessum fyrir sitt leyti með því að tilkynna það aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Uppsögnin tekur gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjóra ráðsins berst slík tilkynning.

32. gr.

Tilkynningar.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum ráðsins og ríkisstjórn sérhvers ríkis sem gerst hefur aðili að samningi þessum:

a. Afhendingu sérhvers fullgildingar- eða aðildarskjals.

b. Gildistökudag samnings þessa.

c. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt ákvæðum 1. tl. 6. gr. og 5. tl. 21. gr.

d. Sérhvern fyrirvara sem gerður er samkvæmt 1. tl. 26. gr.

e. Afturköllun sérhvers fyrirvara samkvæmt 2. tl. 26. gr.

f. Sérhverja tilkynningu um uppsögn sem berst samkvæmt ákvæðum 31. gr. og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð undirritað samning þennan.

Gjört í París 13. desember 1957 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfesta endurrit til ríkisstjórna þeirra sem undirrita samninginn.

Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.

2. Accession shall be by deposit with the Secretary-General of the Council of an instrument of accession, which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

ARTICLE 31

Denunciation

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary-General of the Council of Europe. Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary-General of the Council received such notification.

ARTICLE 32

Notifications

The Secretary-General of the Council of Europe shall notify the Members of the Council and the Government of any State which has acceded to this Convention of:

(a) the deposit of any instrument of ratification or accession;

(b) the date of entry into force of this Convention;

(c) any declaration made in accordance with the provisions of Article 6, paragraph 1, and of Article 21, paragraph 5;

(d) any reservation made in accordance with Article 26, paragraph 1;

(e) the withdrawal of any reservation in accordance with Article 26, paragraph 2;

(f) any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 31 and by the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Paris, this 13th day of December 1957, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory Governments.

Fylgiskjal 2.

VIÐBÓTARSAMNINGUR

við Evrópusamning um framsal sakamanna

Aðildarríki Evrópuráðsins sem undirrita viðbótarsamning þennan

Með tilliti til ákvæða Evrópusamnings um framsal sakamanna sem lagður var fram til undirritunar í París 13. desember 1957 (hér nefndur „samningurinn“), sérstaklega 3. og 9. gr.

Telja æskilegt að bæta við þessar greinar í því skyni að efla vernd mannkynsins og einstaklinga

Hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. KAFLI

1. gr.

Við framkvæmd 3. gr. samningsins skal eftirfarandi ekki talið vera stjórn málaafbrot:

a. Glæpir þeir gegn mannkyninu sem skilgreindir eru í Sáttmála um ráðstafanir gegn og refsingar fyrir hópmorð sem samþykktur var á allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna 9. desember 1948.

b. Afbrot þau sem talin eru í 50. gr. Genfarsamnings frá 1949 um bættu meðferð særðra og sjúkra hermanna á vígvelli, 51. gr. Genfarsamnings frá 1949 um bættu meðferð særðra, sjúkra og skipreka sjóliða og hermanna á hafi úti, 130. gr. Genfarsamnings frá 1949 um meðferð stríðsfanga og 147. gr. Genfarsamnings frá 1949 um vernd hins almenna borgara á stríðstímum.

c. Sérhver sambærileg brot á þeim lagareglum stýrjalda sem í gildi eru þegar viðbótarsamningur þessi tekur gildi svo og á hefðum um stýrjaldir sem fyrir hendi eru við gildistöku og ekki eru þegar talin í framangreindum ákvæðum í Genfarsamningunum.

II. KAFLI

2. gr.

Við 9. gr. samningsins bætast eftirfarandi ákvæði þannig að upphafleg 9. gr. verður 1. tl. og neðantalin ákvæði verða 2., 3. og 4. tl.

„2. Nú er beiðst framsals á manni sem hlotið hefur endanlegan dóm í þriðja ríki sem aðili er að

ADDITIONAL PROTOCOL

to the European Convention on Extradition

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as “the Convention”) and in particular Articles 3 and 9 thereof;

Considering that it is desirable to supplement these Articles with a view to strengthening the protection of humanity and of individuals,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

ARTICLE 1

For the application of Article 3 of the Convention, political offences shall not be considered to include the following:

(a) the crimes against humanity specified in the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide adopted on 9 December 1948 by the General Assembly of the United Nations;

(b) the violations specified in Article 50 of the 1949 Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field, Article 51 of the 1949 Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea, Article 130 of the 1949 Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War and Article 147 of the 1949 Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War;

(c) any comparable violations of the laws of war having effect at the time when this protocol enters into force and of customs of war existing at that time, which are not already provided for in the above-mentioned provisions of the Geneva Conventions.

CHAPTER II

ARTICLE 2

Article 9 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 9 of the Convention becoming paragraph 1 and the under-mentioned provisions becoming paragraphs 2,3 and 4:

“2. The extradition of a person against whom a final judgment has been rendered in a third State

samningi þessum fyrir brot, eitt eða fleiri, og framsals er krafist vegna þeirra og skal framsal þá ekki veitt:

a. Ef framangreindur dómur hefur leitt til sýknu.

b. Ef fangelsisvist eða aðrar ráðstafanir sem hann var dæmdur til að sæta:

i. Hafa verið að fullu fullnustaðar.

ii. Hafa verið gefnar eftir með náðun eða sakaruppgjöf að fullu eða að þeim hluta sem þær hafa ekki verið fullnustaðar.

c. Ef dómstóllinn hefur sakfelld brotamanninn án þess að dæma viðurlög.

3. Framsal má þó veita í þeim tilvikum sem greind eru í 2. tl.:

a. Ef afbrot það sem dómur hefur gengið um var framið gegn manni, stofnun eða einhverju sem gegnir opinberu hlutverki í ríki því sem framsals beiðist.

b. Ef maður sá sem dóminn hlaut gegndi opinberu hlutverki í ríki því sem framsals beiðist.

c. Ef afbrot það sem dæmt var fyrir var framið að öllu eða einhverju leyti á landssvæði ríkis þess sem framsals beiðist eða á stað sem talið er landssvæði þess.

4. Ákvæði 2. og 3. tl. skulu ekki vera því til fyrirstöðu að beitt sé rýmri innlendum ákvæðum um áhrif reglunnar *ne bis in idem* þegar um er að ræða erlenda dóma í sakamálum.“

III. KAFLI

3. gr.

1. Viðbótarsamningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins sem undirritað hafa samninginn. Viðbótarsamningurinn er háður fullgildinga, viðurkenningu eða samþykki. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Viðbótarsamningurinn gengur í gildi 90 dögum eftir afhendingu þriðja fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

3. Að því er varðar ríki sem undirritar en fullgildir, viðurkennir eða samþykkir síðar, öðlast viðbótarsamningurinn gildi 90 dögum eftir afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

4. Aðildarríki Evrópuráðsins má ekki fullgilda, viðurkenna eða samþykkja viðbótarsamning þennan nema það fullgildi jafnframt eða hafi áður fullgilt samninginn.

Contracting Party to the Convention, for the offence or offences in respect of which the claim was made, shall not be granted:

a. if the afore-mentioned judgment resulted in his acquittal;

b. if the term of imprisonment or other measure to which he was sentenced:

i. has been completely enforced;

ii. has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty;

c. if the court convicted the offender without imposing a sanction.

3. However, in the cases referred to in paragraph 2, extradition may be granted:

a. if the offence in respect of which judgment has been rendered was committed against a person, an institution or any thing having public status in the requesting State;

b. if the person on whom judgment was passed had himself a public status in the requesting State;

c. if the offence in respect of which judgment was passed was committed completely or partly in the territory of the requesting State or in a place treated as its territory.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.”

CHAPTER III

ARTICLE 3

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention.

4. gr.

1. Hvert það ríki sem gerst hefur aðili að samningnum getur gerst aðili að viðbótarsamningi þessum eftir gildistöku hans.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur það gildi 90 dögum eftir afhendingu.

5. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að tilgreina það eða þau landssvæði sem viðbótarsamningur þessi á að ná til.

2. Við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals eða síðar getur sérhvert ríki lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að viðbótarsamningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari það með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt undanfarandi tölulíð má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint á þann hátt sem mælt er fyrir um í 8. gr. viðbótarsamnings þessa.

6. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að lýsa yfir að það viðurkenni ekki annaðhvort I. kafla eða II. kafla.

2. Sérhver samningsaðili getur afturkallað yfirlýsingu sem hann hefur gefið samkvæmt síðasta tölulíð með yfirlýsingu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur hún gildi frá og með móttökudegi.

3. Engan fyrirvara er heimilt að gera við ákvæði viðbótarsamnings þessa.

7. gr.

Nefnd Evrópuráðsins um afbrotamál skal látin fylgjast með framkvæmd viðbótarsamnings þessa og skal nefndin gera allt það sem þurfa þykir til að greiða fyrir vinsamlegri lausn hvers kyns vanda er verða kann vegna framkvæmdar hans.

ARTICLE 4

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

ARTICLE 5

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 8 of this Protocol.

ARTICLE 6

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not accept one or the other of Chapters I or II.

2. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. No reservation may be made to the provisions of this Protocol.

ARTICLE 7

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

8. gr.

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp viðbótarsamningi þessum fyrir sitt leyti með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjóra berst slík tilkynning.

3. Uppsögn samningsins hefur sjálfkrafa í för með sér uppsögn viðbótarsamnings þessa.

9. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum ráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum:

a. Sérhverja undirritun.

b. Sérhverja afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals.

c. Sérhvern gildistökudag viðbótarsamnings þessa samkvæmt 3. gr.

d. Sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt ákvæðum 5. gr. og sérhverja afturköllun slíkrar yfirlýsingar.

e. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt ákvæðum 1. tl. 6. gr.

f. Afturköllun sérhverrar yfirlýsingar samkvæmt ákvæðum 2. tl. 6. gr.

g. Sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt ákvæðum 8. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð undirritað viðbótarsamning þennan.

Gjört í Strassborg 15. október 1975 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til sérhvers þeirra ríkja sem undirrita og gerast aðilar.

Fylgiskjal 3.

ANNAR VIÐBÓTARSAMNINGUR

víð Evrópusamning um framsal sakamanna

Aðildarríki Evrópuráðsins sem undirrita viðbótarsamning þennan

Óska að greiða fyrir því að Evrópusamningi um framsal sakamanna er lagður var fram til undirrit-

ARTICLE 8

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

3. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

ARTICLE 9

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

a. any signature;

b. any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 3 thereof;

d. any declaration received in pursuance of the provisions of Article 5 and any withdrawal of such a declaration;

e. any declaration made in pursuance of the provisions of Article 6, paragraph 1;

f. the withdrawal of any declaration carried out in pursuance of the provisions of Article 6, paragraph 2;

g. any notification received in pursuance of the provisions of Article 8 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of October 1975, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

SECOND ADDITIONAL PROTOCOL

to the European Convention on Extradition

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the European Convention on Extradition opened for

unar í París 13. desember 1957 (hér eftir nefndur „samningurinn“) verði beitt gegn afbrotum er varða skatta

Telja þennfremur æskilegt að auka við samninginn í öðrum tilteknum atriðum.

Hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. KAFLI

1. gr.

Við 2. tl. 2. gr. samningsins skal bætt eftirfarandi ákvæði:

„Réttur þessi skal einnig gilda um brot sem einungis varða fjárviðurlögum.“

II. KAFLI

2. gr.

Í stað 5. gr. samningsins koma eftirfarandi ákvæði:

„Afbrot er varða skatta.“

1. Framsal skal fara fram milli samningsaðila í samræmi við ákvæði samningsins fyrir afbrot er varða skatta og gjöld, tolla eða gjaldeyrisviðskipti ef afbrotið svarar til brots sama eðlis samkvæmt lögum aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til.

2. Ekki er heimilt að synja um framsal af þeirri ástæðu að lög þess aðila sem framsalsbeiðni er beint til leggi ekki á sömu skatta og gjöld eða hafi ekki sams konar reglur um skatta og gjöld, tolla eða gjaldeyrisviðskipti og lög aðila þess sem framsals beiðist.“

III. KAFLI

3. gr.

Við samninginn bætist eftirfarandi ákvæði:

„Dómur yfir fjarstöddum sakborningi.“

1. Nú beiðist samningsaðili framsals á manni frá öðrum samningsaðila í því skyni að fullnusta refsisdóm eða framkvæma ákvörðun um öryggisráðstöfun sem kveðin hefur verið upp yfir honum að honum fjarstöddum og getur þá aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til synjað um framsal í þessum tilgangi ef málsmeðferð sú sem var undanfari dómsins fullnægði ekki að hans mati lágmarksréttindum þeim til málsvarnar sem viðurkennd eru til handa hverjum þeim sem sóttur er til saka fyrir afbrot. Framsal skal samt sem áður veita ef aðili sá sem framsals beiðist veitir tryggingu sem talin er fullnægjandi til að tryggja manni þeim sem

signature in Paris on 13 December 1977 (hereinafter referred to as “the Convention”) in the field of fiscal offences;

Considering it also desirable to supplement the Convention in certain other respects,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

ARTICLE 1

Paragraph 2 of Article 2 of the Convention shall be supplemented by the following provision:

“This right shall also apply to offences which are subject only to pecuniary sanctions.”

CHAPTER II

ARTICLE 2

Article 5 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“Fiscal offences

1. For offences in connection with taxes, duties, customs and exchange extradition shall take place between the Contracting Parties in accordance with the provisions of the Convention if the offence, under the law of the requested Party, corresponds to an offence of the same nature.

2. Extradition may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party.”

CHAPTER III

ARTICLE 3

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Judgments in absentia

1. When a Contracting Party requests from another Contracting Party the extradition of a person for the purpose of carrying out a sentence or detention order imposed by a decision rendered against him in absentia, the requested Party may refuse to extradite for this purpose if, in its opinion, the proceedings leading to the judgment did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone charged with criminal offence. However, extradition shall be granted if the requesting Party gives an assurance considered sufficient to guarantee to the person claimed the right to a retrial which safeguards the rights of

óskast framseldur rétt til nýrra réttarhalda sem tryggja málsvörn. Þessi ákvörðun veitir aðila þeim sem framsals beiðist heimild til þess annaðhvort að fullnægja viðkomandi dómi ef hinn dæmdi mótmælir því ekki eða ef hann mótmælir að hefja málsmeðferð gegn hinum framselda.

2. Nú tilkynnir aðili sá sem framsalsbeiðni er beint til manni þeim sem óskast framseldur um dóminn sem kveðinn hefur verið upp yfir honum að honum fjarstöddum og skal þá aðili sá sem framsals beiðist ekki láta þá tilkynningu gilda sem formlega tilkynningu varðandi opinbera málssókn í því ríki.“

IV. KAFLI

4. gr.

Við samninginn bætist eftirfarandi ákvæði:

„Sakaruppgjöf.

Ekki skal verða við framsalsbeiðni fyrir afbrot sem veitt hefur verið sakaruppgjöf fyrir hjá aðila þeim sem framsalsbeiðni er beint til ef sá aðili hafði heimild til að lögsækja fyrir það samkvæmt eigin hegningarlögum.“

V. KAFLI

5. gr.

Í stað 1. tl. 12. gr. samningsins koma eftirfarandi ákvæði:

„Beiðni skal vera skrifleg og send frá dómsmálaráðuneyti aðila þess sem framsals beiðist til dómsmálaráðuneytis aðila þess sem framsalsbeiðni er beint til. Er þó ekki útilokuð með þessu milliganga eftir diplómátskum leiðum. Tveir eða fleiri aðilar geta samið beint um aðra leið.“

VI. KAFLI

6. gr.

1. Viðbótarsamningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins sem undirritað hafa samninginn. Viðbótarsamningurinn er háður fullgildingunni, viðurkenningu eða samþykki. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframtækjara Evrópuráðsins.

2. Viðbótarsamningurinn gengur í gildi 90 dögum eftir afhendingu þriðja fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

3. Að því er varðar ríki sem undirrita en fullgildir, viðurkennir eða samþykkir síðar, öðlast við-

defence. This decision will authorise the requesting Party either to enforce the judgment in question if the convicted person does not make an opposition or, if he does, to take proceedings against the person extradited.

2. When the requested Party informs the person whose extradition has been requested of the judgment rendered against him in absentia, the requesting Party shall not regard this communication as a formal notification for the purposes of the criminal procedure in that State.”

CHAPTER IV

ARTICLE 4

The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Amnesty

Extradition shall not be granted for an offence in respect of which an amnesty has been declared in the requested State and which that State had competence to prosecute under its own criminal law.”

CHAPTER V

ARTICLE 5

Paragraph 1 of Article 12 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

“The request shall be in writing and shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party; however, use of the diplomatic channel is not excluded. Other means of communication may be arranged by direct agreement between two or more Parties.”

CHAPTER VI

ARTICLE 6

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol

bótarsamningurinn gildi 90 dögum eftir afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

4. Aðildarríki Evrópuráðsins má ekki fullgilda, viðurkenna eða samþykkja viðbótarsamning þennan nema það fullgildi jafnframt eða hafi áður fullgilt samninginn.

7. gr.

1. Hvert það ríki sem gerst hefur aðili að samningnum getur gerst aðili að viðbótarsamningi þessum eftir gildistöku hans.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur það gildi 90 dögum eftir afhendingu.

8. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að tilgreina það eða þau landssvæði sem viðbótarsamningur þessi á að ná til.

2. Við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals eða síðar getur sérhvert ríki lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að viðbótarsamningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari það með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt síðasta tölulið má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Slík afturköllun tekur gildi sex mánuðum eftir að tilkynningin berst aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

9. gr.

1. Fyrirvarar sem ríki hefur gert varðandi ákvæði samningsins skulu einnig gilda um viðbótarsamning þennan nema viðkomandi ríki taki annað fram við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals.

2. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að lýsa því yfir að það áskilji sér rétt til

- a. Að viðurkenna ekki I. kafla.
- b. Að viðurkenna ekki II. kafla eða þá einungis

shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention.

ARTICLE 7

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

ARTICLE 8

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

ARTICLE 9

1. Reservations made by a State to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right:

- a. not to accept Chapter I;
- b. not to accept Chapter II, or to accept it only

að því er varðar tiltekin afbrot eða tiltekna flokka þeirra afbrota sem um getur í 2. gr.

c. Að viðurkenna ekki III. kafla eða þá einungis 1. tl. 3. gr.

d. Að viðurkenna ekki IV. kafla.

e. Að viðurkenna ekki V. kafla.

3. Sérhver samningsaðili getur afturkallað yfirlýsingu sem hann hefur gefið samkvæmt síðasta tölulíð með yfirlýsingu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur hún gildi frá og með móttökudegi.

4. Samningsaðili sem gert hefur fyrirvara við viðbótarsamning þennan varðandi ákvæði samningsins eða gert fyrirvara varðandi ákvæði í viðbótarsamningi þessum getur eigi krafist þess að annar samningsaðili beiti téðu ákvæði. Hann getur þó, sé fyrirvarinn aðeins að hluta til eða skilyrtur, krafist beitingar ákvæðisins að því marki sem hann hefur sjálfur viðurkennt það.

5. Engir aðrir fyrirvarar eru heimilir varðandi ákvæði viðbótarsamnings þessa.

10. gr.

Nefnd Evrópuráðsins um afbrotamál skal látin fylgjast með framkvæmd viðbótarsamnings þessa og skal nefndin gera allt það sem þurfa þykir til að greiða fyrir vinsamlegri lausn hvers kyns vanda er verða kann vegna framkvæmdar hans.

11. gr.

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp viðbótarsamningi þessum fyrir sitt leyti með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjóra berst slík tilkynning.

3. Uppsögn samningsins hefur sjálfkrafa í för með sér uppsögn viðbótarsamnings þessa.

12. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum ráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum:

a. Sérhverja undirritun viðbótarsamnings þessa.

b. Sérhverja afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals.

c. Sérvern gildistökudag viðbótarsamnings þessa samkvæmt 6. og 7. gr.

in respect of certain offences or certain categories of the offences referred to in Article 2;

c. not to accept Chapter III, or to accept only paragraph 1 of Article 3;

d. not to accept Chapter IV;

e. not to accept Chapter V.

3. Any Contracting Party may withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4. A Contracting Party which has applied to this Protocol a reservation made in respect of a provision of the Convention or which has made a reservation in respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by another Contracting Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

5. No other reservation may be made to the provisions of this Protocol.

ARTICLE 10

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

ARTICLE 11

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

3. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

ARTICLE 12

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

a. any signature of this Protocol;

b. any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 6 and 7;

d. Sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt ákvæðum 2. og 3. tl. 8. gr.

e. Sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt ákvæðum 1. tl. 9. gr.

f. Sérhvern fyrirvara sem gerður er samkvæmt ákvæðum 2. tl. 9. gr.

g. Afturköllun sérhvers fyrirvara samkvæmt ákvæðum 3. tl. 9. gr.

h. Sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt ákvæðum 11. gr. svo og gildistöku dags uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar sem til þess hafa fullt umboð undirritað viðbótar-samning þennan.

Gjört í Strassborg 17. mars 1978 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til sérhvers þeirra ríkja sem undirrita og gerast aðilar.

d. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 8;

e. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 9;

f. any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 9;

g. the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 9;

h. any notification received in pursuance of the provisions of Article 11 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 17th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Fylgiskjal 4.

EVROPUSAMNINGUR

um gagnkvæma aðstoð í sakamálum

Inngangur

Ríkisstjórnir þær sem undirritað hafa samning þennan og eru aðilar að Evrópuráðinu,

Hafa í huga að markmið Evrópuráðsins er að auka samheldni aðildarríkja þess

Telja að samþykkt sameiginlegra reglna um gagnkvæma aðstoð í sakamálum muni stuðla að því markmiði

Telja að slík gagnkvæm aðstoð tengist fram-salsmálefnum sem þegar er fjallað um í samningi er undirritaður var 13. desember 1957

Hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

EUROPEAN CONVENTION

on Mutual Assistance in Criminal Matters

PREAMBLE

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its Members;

Believing that the adoption of common rules in the field of mutual assistance in criminal matters will contribute to the attainment of this aim;

Considering that such mutual assistance is related to the question of extradition, which has already formed the subject of a Convention signed on 13th December 1957,

Have agreed as follows:

I. KAFLI Almenn ákvæði

1. gr.

1. Samningsaðilar skuldbinda sig til að veita hver öðrum, samkvæmt ákvæðum samnings þessa, víðtækustu gagnkvæma aðstoð í sakamálum vegna afbrota sem eru þess eðlis að refsing fyrir þau sé innan lögsagnar dómsmálayfirvalda beiðanda þegar farið er fram á aðstoðina.

2. Samningur þessi nær ekki til handtöku og gæslu, fullnustu refsisdóma eða afbrota samkvæmt herlögum sem ekki teljast til afbrota samkvæmt almennum hegningarlögum.

2. gr.

Synja má um aðstoð:

a. Ef beiðnin varðar afbrot sem aðili sá er henni er beint til telur stjórn málaafbrot, afbrot framið í tengslum við stjórn málaafbrot eða afbrot sem varðar skatta.

b. Ef aðilinn sem beiðni er beint til telur að framkvæmd hennar sé líkleg til að skaða fullveldi, öryggi, almannareglu eða aðra grundvallarhagsmunum lands síns.

II. KAFLI Réttarbeiðnir

3. gr.

1. Aðilinn sem beiðni er beint til skal láta framkvæma á þann hátt, sem lög hans gera ráð fyrir, hvers kyns réttarbeiðnir varðandi sakamál, sem dómsmálayfirvöld beiðanda senda honum í þeim tilgangi að afla sannana eða fá send sönnunargögn, skýrslur eða málsskjöl.

2. Óski beiðandi eftir að vitni eða sérfróðir menn beri eiðfest vætti ber honum að fara gagnert fram á það. Aðilanum sem beiðni er beint til ber að verða við henni svo fremi landslög banni það ekki.

3. Aðilinn sem beiðni er beint til getur sent staðfest afrit eða staðfest ljósrít af skýrslum eða málsskjölum sem um er beðið nema beiðandi fari gagnert fram á að frumrít verði send, en í því tilfalli ber fyrrnefndum aðila að verða við beiðni ef unnt er.

4. gr.

Fari beiðandi þess gagnert á leit ber aðilanum sem beiðni er beint til að nefna stað og stund er

CHAPTER I GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 1

1. The Contracting Parties undertake to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

2. This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts or offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

ARTICLE 2

Assistance may be refused:

(a) if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence, an offence connected with a political offence, or a fiscal offence;

(b) if the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests of its country.

CHAPTER II LETTERS ROGATORY

ARTICLE 3

1. The requested Party shall execute in the manner provided for by its law any letters rogatory relating to a criminal matter and addressed to it by the judicial authorities of the requesting Party for the purpose of procuring evidence or transmitting articles to be produced in evidence, records or documents.

2. If the requesting Party desires witnesses or experts to give evidence on oath, it shall expressly so request, and the requested Party shall comply with the request if the law of its country does not prohibit it.

3. The requested Party may transmit certified copies or certified photostat copies of records or documents requested, unless the requesting Party expressly requests the transmission of originals, in which case the requested Party shall make every effort to comply with the request.

ARTICLE 4

On the express request of the requesting Party the requested Party shall state the date and place

réttarbeiðni verður framkvæmd. Yfirvöld og aðilar er hagsmuna eiga að gæta mega vera viðstaddir ef aðilinn sem beiðni er beint til samþykkir það.

5. gr.

1. Með yfirlýsingu, sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, getur sérhver samningsaðili við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals áskilið sér rétt til að framkvæmd réttarbeiðna varðandi leit eða hald á munum verði háð einu eða fleirum eftirtalinnna skilyrða:

a. Að afbrotið sem leiddi til réttarbeiðninnar sé refsivert að lögum bæði beiðanda og aðilans sem beiðni er beint til.

b. Að afbrotið sem leiddi til réttarbeiðninnar geti leitt til framsals frá því landi sem beiðni er beint til.

c. Að framkvæmd réttarbeiðninnar sé í samræmi við landslög þess aðila sem beiðni er beint til.

2. Nú gefur samningsaðili yfirlýsingu í samræmi við 1. tl. greinar þessarar og geta allir aðrir aðilar áskilið sér gagnkvæmni.

6. gr.

1. Aðilinn sem beiðni er beint til getur frestað afhendingu hvers kyns hluta, skýrslna eða málgagna, sem um er beðið, ef hann þarf á þeim að halda í sambandi við sakamál sem er til meðferðar.

2. Hvers kyns hlutum svo og frumskýrslum eða frummálgögnum, sem afhent eru vegna framkvæmdar á réttarbeiðni, ber beiðanda að skila aðila, sem beiðni er beint til, eins fljótt og auðið er nema síðarnefndur aðili falli frá kröfu um skil.

III. KAFLI

Birting stefna og dómsákvæðna - fyrirkall vitna, sérfróðra manna og ákærðra aðila

7. gr.

1. Aðila sem beiðni er beint til ber að sjá um birtingu stefna og dómsákvæðna, sem beiðandi sendir honum í þeim tilgangi.

Birta má stefnu eða dómsákvæðun einfaldlega með því að koma henni til þess, sem birta ber. Fari beiðandi þess gagnert á leit ber aðilanum sem

of execution of the letters rogatory. Officials and interested persons may be present if the requested Party consents.

ARTICLE 5

1. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, reserve the right to make the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on one or more of the following conditions:

(a) that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party;

(b) that the offence motivating the letters rogatory is an extraditable offence in the requested country;

(c) that execution of the letters rogatory is consistent with the law of the requested Party.

2. Where a Contracting Party makes a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article, any other Party may apply reciprocity.

ARTICLE 6

1. The requested Party may delay the handing over of any property, records or documents requested, if it requires the said property, records or documents in connection with pending criminal proceedings.

2. Any property, as well as original records or documents, handed over in execution of letters rogatory shall be returned by the requesting Party to the requested Party as soon as possible unless the latter Party waives the return thereof.

CHAPTER III

SERVICE OF WRITS AND RECORDS OF JUDICIAL VERDICTS — APPEARANCE OF WITNESSES, EXPERTS AND PROSECUTED PERSONS

ARTICLE 7

1. The requested Party shall effect service of writs and records of judicial verdicts which are transmitted to it for this purpose by the requesting Party.

Service may be effected by simple transmission of the writ or record to the person to be served. If the requesting Party expressly so requests, service

beiðni er beint til að framkvæma birtingu á þann hátt sem ráð er fyrir gert um birtingu samsvarandi málsskjala samkvæmt löggjöf hans eða á annan sérstakan hátt sem er í samræmi við þá löggjöf.

2. Sönnun um birtingu ber að veita með útgáfu á móttökuviðurkenningu sem dagsett er og undirrituð af þeim sem birt er eða með yfirlýsingu aðilans sem beiðni er beint til á þá leið að birting hafi verið framkvæmd og sé getið um form og dagsetningu birtingar. Senda skal beiðanda þegar í stað annað hvort skjala þessara. Fari beiðandi fram á það skal aðilinn sem beiðni er beint til geta þess hvort birting hafi verið framkvæmd í samræmi við löggjöf síðarnefnds aðila. Sé ekki hægt að framkvæma birtingu ber aðilanum sem beiðni er beint til að tilkynna beiðanda þegar um ástæðu þess.

3. Með yfirlýsingu, sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, getur sérhver samningsaðili við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals beiðst þess að birting stefnu á hendur sökuðum manni er dvelur á landssvæði aðilans verði send yfirvöldum aðilans innan tiltekins tíma áður en ákveðið er að fyrirtaka sé í málinu. Tímamörk þessi ber að tiltaka í ofangreindri yfirlýsingu og skulu þau ekki fara fram úr 50 dögum.

Taka ber tímamörk þessi til greina þegar dagsetning fyrirtöku er ákveðin og þegar stefnan er send.

8. gr.

Nú lætur vitni eða sérfróður maður sem stefnt hefur verið undir höfuð leggjast að sinna stefnu og skal hann ekki sæta neinni refsingu eða frelsis-skerðingu enda þótt í stefnunni sé kveðið á um refsingu nema hann síðar af frjálsum vilja komi til landssvæðis beiðanda og verði þar lögum samkvæmt stefnt á ný.

9. gr.

Póknun, þ. á m. dvalarkostnaður, sem beiðanda ber að greiða svo og ferðakostnaður sem honum ber að endurgreiða vitni eða sérfróðum manni reiknast frá dvalarstað hans og miðast a. m. k. við þær upphæðir, sem ráð er fyrir gert í þeim reglum er gilda í landi því, þar sem ætlað er að vitnaleiðslan fari fram.

10. gr.

1. Telji beiðandi brýna nauðsyn bera til að vitni eða sérfróður maður komi persónulega fyrir dómsmálafyrirvöld beiðanda ber að geta þess í beiðni um birtingu á stefnu og aðilanum sem

shall be effected by the requested Party in the manner provided for the service of analogous documents under its own law or in a special manner consistent with such law.

2. Proof of service shall be given by means of a receipt dated and signed by the person served or by means of a declaration made by the requested Party that service has been effected and stating the form and date of such service. One or other of these documents shall be sent immediately to the requesting Party. The requested Party shall, if the requesting Party so requests, state whether service has been effected in accordance with the law of the requested Party. If service cannot be effected, the reasons shall be communicated immediately by the requested Party to the requesting Party.

3. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, request that service of a summons on an accused person who is in its territory be transmitted to its authorities by a certain time before the date set for appearance. This time shall be specified in the aforesaid declaration and shall not exceed 50 days.

This time shall be taken into account when the date of appearance is being fixed and when the summons is being transmitted.

ARTICLE 8

A witness or expert who has failed to answer a summons to appear, service of which has been requested, shall not, even if the summons contains a notice of penalty, be subjected to any punishment or measure of restraint, unless subsequently he voluntarily enters the territory of the requesting Party and is there again duly summoned.

ARTICLE 9

The allowances, including subsistence, to be paid and the travelling expenses to be refunded to a witness or expert by the requesting Party shall be calculated as from his place of residence and shall be at rates at least equal to those provided for in the scales and rules in force in the country where the hearing is intended to take place.

ARTICLE 10

1. If the requesting Party considers the personal appearance of a witness or expert before its judicial authorities especially necessary, it shall so mention in its request for service of the summons

beiðni er beint til ber að skora á vitnið eða sérfróða manninn að koma fyrir.

Aðilanum sem beiðni er beint til ber að tilkynna beiðanda svar vitnisins eða sérfróða mannsins.

2. Í því tilfalli, sem ráð er fyrir gert í 1. tl. greinar þessarar, ber að geta þess í beiðni eða stefnu hver sé áætluð þóknun sem greidd verði og ferða- og dvalarkostnaður sem endurgreiddur fái.

3. Ef þess er sérstaklega beiðt getur aðilinn sem beiðni er beint til veitt vitninu eða sérfróða manningnum fyrirframgreiðslu. Ber að geta um upphæð fyrirframgreiðslu í stefnunni og ber beiðanda að endurgreiða hana.

11. gr.

1. Ef beiðandi óskar eftir að maður sem er í haldi komi til vitnaleiðslu eða samprófunar ber að flytja hann um stundarsakir til landssvæðis þar sem ætlað er að vitnaleiðslan eða samprófunin fari fram, að því tilskildu að hann sé fluttur til baka innan þeirra tímamarka er aðilinn sem beiðni er beint til tiltekur og með hliðsjón af ákvæðum 12. gr. að svo miklu leyti sem þau eiga við.

Synja má um flutning:

a. Ef sá sem er í haldi samþykkir hann ekki.
b. Ef nærvera hans er nauðsynleg í sakamáli, sem er til meðferðar á landssvæði aðilans sem beiðni er beint til.

c. Ef flutningur kann að lengja frelsisskerðingu hans.

d. Ef fyrir hendi eru aðrar mikilvægar ástæður fyrir því að flytja hann ekki til landssvæðis beiðanda.

2. Í tilfalli sem fellur undir næstu málsgrein hér á undan ber að heimila flutning manns sem er í haldi um landssvæði þriðja ríkis sem er aðili að samningi þessum samkvæmt umsókn er öll nauðsynleg málsskjöl fylgi og stíluð eru frá dómsmálaráðuneyti beiðanda til dómsmálaráðuneytis aðila, sem ræður landssvæði því er farið er fram á flutning um, sbr. þó ákvæði 2. gr.

Samningsaðili getur synjað um að heimila slíkan flutning á eigin ríkisborgurum.

3. Maður sem fluttur er skal hafður í haldi á landssvæði beiðanda og, þar sem við á, á landssvæði aðila sem beiðni er um flutning um nema aðilinn sem beiðni er beint til fari fram á losun hans.

and the requested Party shall invite the witness or expert to appear.

The requested Party shall inform the requesting Party of the reply of the witness or expert.

2. In the case provided for under paragraph 1 of this Article the request or the summons shall indicate the approximate allowances payable and the travelling and subsistence expenses refundable.

3. If a specific request is made, the requested Party may grant the witness or expert an advance. The amount of the advance shall be endorsed on the summons and shall be refunded by the requesting Party.

ARTICLE 11

1. A person in custody whose personal appearance as a witness or for purposes of confrontation is applied for by the requesting Party, shall be temporarily transferred to the territory where the hearing is intended to take place, provided that he shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 in so far as these are applicable.

Transfer may be refused:

(a) if the person in custody does not consent,
(b) if his presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party,

(c) if transfer is liable to prolong his detention, or

(d) if there are other overriding grounds for not transferring him to the territory of the requesting Party.

2. Subject to the provisions of Article 2, in a case coming within the immediately preceding paragraph, transit of the person in custody through the territory of a third State, Party to this Convention, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested.

A Contracting Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3. The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his release.

12. gr.

1. Eigi má á landssvæði beiðanda ákæra, hafa í haldi eða skerða á nokkurn hátt frelsi vitnis eða sérfróðs manns, hvernar þjóðar sem hann er, sem kemur samkvæmt stefnu fyrir dómsmálayfirvöld beiðanda vegna verknaða eða refsidóma, sem til komu áður en hann fór frá landssvæði aðilans sem beiðni er beint til.

2. Nú er manni, hvernar þjóðar sem hann er, stefnt fyrir dómsmálayfirvöld beiðanda til að svara fyrir verknaði sem hann er lögsóttur fyrir og má þá eigi ákæra hann, hafa hann í haldi eða skerða á nokkurn hátt frelsi hans vegna verknaða eða refsidóma, sem til komu áður en hann fór frá landssvæði aðilans sem beiðni er beint til og ekki er getið um í stefnunni.

3. Friðhelgi þeirri, sem ráð er fyrir gert í þessari grein, lýkur þegar vitni eða sérfróður maður eða ákærður hefur haft tækifæri til að halda á brott um fimmtán daga samfellt tímabil frá því dómsmálayfirvöld þarfnast ekki nærveru hans lengur, en hefur dvalið áfram á landssvæðinu eða komið þangað aftur, ef hann hefur farið þaðan.

IV. KAFLI
Sakaskrá

13. gr.

1. Aðila sem beiðni er beint til ber að senda úrdrætti og upplýsingar úr sakaskrá, sem dómsmálayfirvöld samningsaðila óska eftir og þörf er á í sakamáli, að sama marki sem sams konar úrdrættir og upplýsingar úr sakaskrá kunna að vera fáanlegar fyrir eigin dómsmálayfirvöld í sambærilegum tilfellum.

2. Í öðrum tilfellum en ráð er fyrir gert í 1. tl. þessarar greinar ber að verða við beiðninni samkvæmt skilyrðum, er lög, reglugerðir og réttarvenjur aðila sem beiðni er beint til kveða á um.

V. KAFLI
Málsmeðferð

14. gr.

1. Í beiðnum um gagnkvæma aðstoð ber að geta um:

- a. Yfirvald það sem beiðnina ber fram,
- b. Efni og forsendur beiðninnar,

ARTICLE 12

1. A witness or expert, whatever his nationality, appearing on a summons before the judicial authorities of the requesting Party shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty in the territory of that Party in respect of acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party.

2. A person, whatever his nationality, summoned before the judicial authorities of the requesting Party to answer for acts forming the subject of proceedings against him, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty for acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party and not specified in the summons.

3. The immunity provided for in this article shall cease when the witness or expert or prosecuted person, having had for a period of fifteen consecutive days from the date when his presence is no longer required by the judicial authorities an opportunity of leaving, has nevertheless remained in the territory, or having left it, has returned.

CHAPTER IV
JUDICIAL RECORDS

ARTICLE 13

1. A requested Party shall communicate extracts from and information relating to judicial records, requested from it by the judicial authorities of a Contracting Party and needed in a criminal matter, to the same extent that these may be made available to its own judicial authorities in like case.

2. In any case other than that provided for in paragraph 1 of this Article the request shall be complied with in accordance with the conditions provided for by the law, regulations or practice of the requested Party.

CHAPTER V
PROCEDURE

ARTICLE 14

1. Requests for mutual assistance shall indicate as follows:

- (a) the authority making the request,
- (b) the object of and the reason for the request,

c. Persónulýsingu og þjóðerni viðkomandi manns, eftir því sem unnt er, og

d. Nafn og heimilisfang þess, sem stefna á, eftir því sem nauðsyn krefur.

2. Í réttarbeiðnum sem um getur í 3., 4. og 5. gr. skal einnig tilgreina afbrotið og hafa stutta lýsingu á málavöxtum.

15. gr.

1. Réttarbeiðnir sem um getur í 3., 4. og 5. gr. svo og beiðnir sem um getur í 11. gr. skal dómsmálaráðuneyti beiðanda stíla til dómsmálamálaráðuneytis aðila sem beiðni er beint til og ber að endursenda þær sömu leið.

2. Þegar mikið liggur við mega dómsmálayfirvöld beiðanda snúa sér beint til dómsmálayfirvalda aðilans sem beiðni er beint til. Ber að endursenda beiðnir ásamt viðeigandi málsskjölum þá leið, sem greinir í 1. tl. þessarar greinar.

3. Beiðnir sem um ræðir í 1. tl. 13. gr. geta viðkomandi dómsmálayfirvöld stílað beint til viðeigandi yfirvalda aðilans sem þeim er beint til og geta þau yfirvöld svarað beint. Beiðnir sem um getur í 2. tl. 13. gr. ber dómsmálaráðuneyti beiðanda að stíla til dómsmálaráðuneytis aðilans sem beiðni er beint til.

4. Beiðnir um gagnkvæma aðstoð, aðrar en þær sem getið er um í 1. og 3. tl. þessarar greinar og þá sérstaklega beiðnir um rannsókn áður en opinbert mál er höfðað, mega fara beint milli dómsmálayfirvalda.

5. Þegar bein sending er heimil samkvæmt samningi þessum getur hún farið fram fyrir milligöngu Alþjóðasamtaka sakamálaögreglu (Interpol).

6. Með yfirlýsingu, sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins, getur sérhver samningsaðili við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals tilkynnt að einhverjar eða allar beiðnir um aðstoð skuli sendar honum aðrar leiðir en ráð er fyrir gert í grein þessari eða beiðst þess í tilfalli sem ráð er fyrir gert í 2. tl. þessarar greinar að afrit af réttarbeiðnum verði jafnframt send dómsmálaráðuneyti aðilans.

7. Ákvæði greinar þessarar hafa ekki áhrif á ákvæði tvíhliða samninga eða samkomulags, sem í gildi er milli samningsaðila, þar sem kveðið er á um beinar sendingar aðstoðarbeiðna milli viðkomandi yfirvalda.

(c) where possible, the identity and the nationality of the person concerned, and

(d) where necessary, the name and address of the person to be served.

2. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 shall, in addition, state the offence and contain a summary of the facts.

ARTICLE 15

1. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 as well as the applications referred to in Article 11 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

2. In case of urgency, letters rogatory may be addressed directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party. They shall be returned together with the relevant documents through the channels stipulated in paragraph 1 of this article.

3. Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.

4. Requests for mutual assistance, other than those provided for in paragraphs 1 and 3 of this article and, in particular, requests for investigation preliminary to prosecution, may be communicated directly between the judicial authorities.

5. In cases where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

6. A Contracting Party may, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, give notice that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article, or require that, in a case provided for in paragraph 2 of this article, a copy of the letters rogatory shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice.

7. The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Contracting Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities.

16. gr.

1. Ekki er krafist þýðinga á beiðnum og meðfylgjandi málsskjölum, sbr. þó 2. tl. þessarar greinar.

2. Sérhver samningsaðili getur við undirritun samnings þessa eða við afhendingu fullgildingar eða aðildarskjals með yfirlýsingu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins áskilið sér rétt til að leggja svo fyrir að beiðni og meðfylgjandi málsskjöl skuli send honum ásamt þýðingu á tungumál hans eða annað hvort hinna opinberu tungumála Evrópuráðsins eða það hinna síðarnefndu tungumála sem hann tilgreinir. Aðrir samningsaðilar geta áskilið sér gagnkvæmni.

3. Grein þessi hefur ekki áhrif á ákvæði í samningum eða samkomulagi sem gert hefur verið eða gert verður milli tveggja samningsaðila eða fleiri um þýðingu beiðna eða meðfylgjandi málgagna.

17. gr.

Sönnunargögn eða málsskjöl sem send eru samkvæmt samningi þessum þarfnast ekki staðfestingar að neinu leyti.

18. gr.

Ef yfirvald, sem berst beiðni um gagnkvæma aðstoð, hefur ekki lögsögu til að framkvæma hana ber því *ex officio* að framsenda hlutaðeigandi yfirvaldi í landi sínu beiðnina og tilkynna beiðanda það beint, hafi beiðnin borist beint.

19. gr.

Ef neitað er um gagnkvæma aðstoð ber að tilgreina ástæðu.

20. gr.

Framkvæmd beiðna um gagnkvæma aðstoð skal ekki hafa í för með sér endurgreiðslu annarra útgjalda en þeirra sem leiða af kvaðningu sérfróðra manna á landssvæði aðilans sem beiðni er beint til eða flutningi samkvæmt 11. gr. á manni sem er í haldi, sbr. þó ákvæði 9. gr.

VI. KAFLI

Beiðni um höfðun opinbers máls

21. gr.

1. Beiðni sem samningsaðili setur fram um höfðun opinbers máls fyrir dómstólum annars að-

ARTICLE 16

1. Subject to paragraph 2 of this article, translations of requests and annexed documents shall not be required.

2. Each Contracting Party may, when signing or depositing its instrument of ratification or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, reserve the right to stipulate that requests and annexed documents shall be addressed to it accompanied by a translation into its own language or into either of the official languages of the Council of Europe or into one of the latter languages, specified by it. The other Contracting Parties may apply reciprocity.

3. This article is without prejudice to the provisions concerning the translation of requests or annexed documents contained in the agreements or arrangements in force or to be made, between two or more Contracting Parties.

ARTICLE 17

Evidence or documents transmitted pursuant to this Convention shall not require any form of authentication.

ARTICLE 18

Where the authority which receives a request for mutual assistance has no jurisdiction to comply therewith, it shall, *ex officio*, transmit the request to the competent authority of its country and shall so inform the requesting Party through the direct channels, if the request has been addressed through such channels.

ARTICLE 19

Reasons shall be given for any refusal of mutual assistance.

ARTICLE 20

Subject to the provisions of Article 9, execution of requests for mutual assistance shall not entail refunding of expenses except those incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party or the transfer of a person in custody carried out under Article 11.

CHAPTER VI

LAYING OF INFORMATION IN CONNECTION WITH PROCEEDINGS

ARTICLE 21

1. Information laid by one Contracting Party with a view to proceedings in the courts of another

ila ber að senda milli viðkomandi dómsmálaráðuneyta nema samningsaðili noti sér þá leið sem ráð er fyrir gert í 6. tl. 15. gr.

2. Aðilanum sem beiðni er beint til ber að tilkynna beiðanda allar aðgerðir í sambandi við slíka beiðni og senda afrit dóms sem upp kann að vera kveðinn.

3. Ákvæði 16. gr. gilda um beiðnir, sem settar eru fram samkvæmt 1. tl. greinar þessarar.

VII. KAFLI Skipti á upplýsingum úr sakaskrá

22. gr.

Sérhverjum samningsaðila ber að tilkynna sérhverjum aðila öðrum um alla dóma í sakamálu og síðari ráðstafanir varðandi ríkisborgara síðarnefnds aðila, sem færðar eru í sakaskrá. Dómsmálaráðuneyti skulu skiptast á slíkum upplýsingum a. m. k. einu sinni á ári. Þegar viðkomandi maður er talinn ríkisborgari tveggja eða fleiri samningsaðila ber að veita sérhverjum slíkum aðila upplýsingarnar nema maðurinn sé ríkisborgari þess aðila sem það landssvæði tilheyrir, þar sem hann var dæmdur.

VIII. KAFLI Lokaákvæði

23. gr.

1. Við undirritun samnings þessa eða afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals getur sérhver samningsaðili gert fyrirvara varðandi eitt eða fleiri ákvæði samningsins.

2. Sérhver samningsaðili sem gert hefur fyrirvara skal afturkalla hann eins fljótt og aðstæður leyfa. Slíka afturköllun ber að gera með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

3. Samningsaðili sem gert hefur fyrirvara varðandi ákvæði samningsins getur ekki krafist þess að annar aðili beiti téðu ákvæði nema að því marki er hann sjálfur viðurkennir ákvæðið.

24. gr.

Samningsaðili getur við undirritun samnings þessa eða afhendingu fullgildingar- eða aðildar-

Party shall be transmitted between the Ministries of Justice concerned unless a Contracting Party avails itself of the option provided for in paragraph 6 of Article 15.

2. The requested Party shall notify the requesting Party of any action taken on such information and shall forward a copy of the record of any verdict pronounced.

3. The provisions of Article 16 shall apply to information laid under paragraph 1 of this article.

CHAPTER VII EXCHANGE OF INFORMATION FROM JUDICIAL RECORDS

ARTICLE 22

Each Contracting Party shall inform any other Party of all criminal convictions and subsequent measures in respect of nationals of the latter Party, entered in the judicial records. Ministries of Justice shall communicate such information to one another at least once a year. Where the person concerned is considered a national of two or more other Contracting Parties, the information shall be given to each of these Parties, unless the person is a national of the Party in the territory of which he was convicted.

CHAPTER VIII FINAL PROVISIONS

ARTICLE 23

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.

2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary-General of the Council of Europe.

3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

ARTICLE 24

A Contracting Party may, when signing the Convention or depositing its instrument of ratifi-

skjals með yfirlýsingu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins tilgreint hvaða yfirvöld hann telji dómsmálayfirvöld samkvæmt samningnum.

25. gr.

1. Samningur þessi nær til heimalandssvæða samningsaðila.

2. Að því er Frakkland varðar nær hann einnig til Alsír og landssvæða handan hafs og að því er Ítalíu varðar nær hann einnig til landssvæðis Somalilands sem lýtur ítalskri stjórn.

3. Sambandslýðveldinu Pýskalandi er heimilt með tilkynningu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að láta samninginn einnig ná til Berlínarfylkis.

4. Að því er Holland varðar nær samningurinn til landssvæða þess í Evrópu. Hollandi er heimilt með tilkynningu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að láta samning þennan einnig ná til hollensku Antilleseyjanna, Surinam og hollensku Nýju-Guineu.

5. Með beinu samkomulagi milli tveggja eða fleiri samningsaðila og með þeim skilyrðum sem ákveðin eru í því samkomulagi má einnig láta samning þennan ná til annars landssvæðis aðilanna en um getur í 1., 2., 3. og 4. tl. greinar þessarar, enda fari viðkomandi aðili með utanríkismál þess landssvæðis.

26. gr.

1. Samningur þessi, að því er varðar lönd þau sem hann nær til, kemur í stað ákvæða hvers kyns milliríkjasamninga, samþykkt eða tvíhliða samninga sem gilda um gagnkvæma aðstoð í sakamálum milli tveggja samningsaðila, sbr. þó ákvæði 7. tl. 15. gr. og 3. tl. 16. gr.

2. Samningur þessi hefur ekki áhrif á skuldbindingar samkvæmt skilmálum neins annars tvíhliða eða marghliða alþjóðasamnings sem felur í sér eða fela kann í sér ákvæði um sérstaka þætti gagnkvæmrar aðstoðar á ákveðnu sviði.

3. Samningsaðilar geta gert með sér tvíhliða eða marghliða samninga um gagnkvæma aðstoð í sakamálum eingöngu til að auka við ákvæði samnings þessa eða til að auðvelda framkvæmd meginreglna hans.

4. Þegar tveir samningsaðilar eða fleiri veita gagnkvæma aðstoð í sakamálum á grundvelli samræmdrar löggjafar eða sérstaks fyrirkomulags

or accession, by a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purposes of the Convention, deem judicial authorities.

ARTICLE 25

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.

2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments, and, in respect of Italy, it shall also apply to the territory of Somaliland under Italian administration.

3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the *Land* of Berlin by notice addressed to the Secretary-General of the Council of Europe.

4. In respect of the Kingdom of the Netherlands, the Convention shall apply to its European territory. The Netherlands may extend the application of this Convention to the Netherlands Antilles, Surinam and Netherlands New Guinea by notice addressed to the Secretary-General of the Council of Europe.

5. By direct arrangement between two or more Contracting Parties and subject to the conditions laid down in the arrangement, the application of this Convention may be extended to any territory, other than the territories mentioned in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this article, of one of these Parties, for the international relations of which any such Party is responsible.

ARTICLE 26

1. Subject to the provisions of Article 15, paragraph 7, and Article 16, paragraph 3, this Convention shall, in respect of those countries to which it applies, supersede the provisions of any treaties, conventions or bilateral agreements governing mutual assistance in criminal matters between any two Contracting Parties.

2. This Convention shall not affect obligations incurred under the terms of any other bilateral or multilateral international convention which contains or may contain clauses governing specific aspects of mutual assistance in a given field.

3. The Contracting Parties may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements on mutual assistance in criminal matters only in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

4. Where, as between two or more Contracting Parties, mutual assistance in criminal matters is practised on the basis of uniform legislation or of a

þar sem gert er ráð fyrir gagnkvæmum ráðstöfunum varðandi gagnkvæma aðstoð á landssvæði hvors um sig er aðilum þessum þrátt fyrir ákvæði samnings þessa frjálst að haga samskiptum sínum á þessu sviði eingöngu í samræmi við slíka löggjöf eða fyrirkomulag. Samningsaðilar sem fella niður framkvæmd samnings þessa sín á milli samkvæmt tölulíð þessum skulu tilkynna það aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

27. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins. Fullgilda ber samninginn. Fullgildingarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Samningurinn gengur í gildi 90 dögum eftir afhendingu þriðja fullgildingarskjals.

3. Að því er varðar ríki, sem undirrita samninginn og fullgildir hann síðar, öðlast hann gildi 90 dögum eftir afhendingu fullgildingarskjals.

28. gr.

1. Ráðherranefnd Evrópuráðsins getur boðið hvaða ríki sem er, sem ekki er aðili að ráðinu, að gerast aðili að samningi þessum svo fremi ályktun um slíkt boð hljóti samhljóða samþykki þeirra aðildarríkja ráðsins sem fullgilt hafa samninginn.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra ráðsins og tekur aðild gildi 90 dögum síðar.

29. gr.

Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp samningi þessum fyrir sitt leyti með því að tilkynna það aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Uppsögnin tekur gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjóra ráðsins berst slík tilkynning.

30. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og ríkisstjórn sérhvers ríkis sem gerst hefur aðili að samningi þessum:

a. Nöfn þeirra er samninginn undirrita svo og afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals.

special system providing for the reciprocal application in their respective territories of measures of mutual assistance, these Parties shall, notwithstanding the provisions of this Convention, be free to regulate their mutual relations in this field exclusively in accordance with such legislation or system. Contracting Parties which, in accordance with this paragraph, exclude as between themselves the application of this Convention shall notify the Secretary-General of the Council of Europe accordingly.

ARTICLE 27

1. This Convention shall be open to signature by the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council.

2. The Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the third instrument of ratification.

3. As regards any signatory ratifying subsequently the Convention shall come into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification.

ARTICLE 28

1. The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a Member of the Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation obtains the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.

2. Accession shall be by deposit with the Secretary-General of the Council of an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

ARTICLE 29

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary-General of the Council of Europe. Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary-General of the Council received such notification.

ARTICLE 30

The Secretary-General of the Council of Europe shall notify the Members of the Council and the Government of any State which has acceded to this Convention of:

(a) the names of the Signatories and the deposit of any instrument of ratification or accession;

- b. Gildistökudag samnings þessa.
- c. Sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt ákvæðum 1. tl. 5. gr., 3. tl. 7. gr., 6. tl. 15. gr., 2. tl. 16. gr., 24. gr., 3. og 4. tl. 25. gr. eða 4. tl. 26. gr.
- d. Sérhvern fyrirvara sem gerður er samkvæmt 1. tl. 23. gr.
- e. Afturköllun sérhvers fyrirvara samkvæmt 2. tl. 23. gr.
- f. Sérhverja tilkynningu um uppsögn sem berst samkvæmt ákvæðum 29. gr. og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð undirritað samning þennan.

Gjört í Strassborg 20. apríl 1959 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit af samningnum til þeirra ríkisstjórna sem undirrita eða gerast aðilar að samningnum.

Fylgiskjal 5.

VIÐBÓTARSAMNINGUR

við Evrópusamning um gagnkvæma aðstoð í sakamálum

Aðildarríki Evrópuráðsins sem undirrita viðbótarsamning þennan

Óska að greiða fyrir því að Evrópusamningi um gagnkvæma aðstoð í sakamálum er lagður var fram til undirritunar í Strassborg 20. apríl 1959 (hér eftir nefndur „samningurinn“) verði beitt gegn afbrotum er varða skatta

Telja ennfremur æskilegt að auka við samninginn í öðrum tilteknum atriðum

Hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. Kafi

1. gr.

Samingsaðilar skulu eigi neyta réttar síns samkvæmt 2. gr. a. samningsins til að synja um aðstoð af því einu að beiðnin varði afbrot er aðilinn sem beiðni er beint til telur varða skatta.

(b) the date of entry into force of this Convention;

(c) any notification received in accordance with the provisions of Article 5 — paragraph 1, Article 7 — paragraph 3, Article 15 — paragraph 6, Article 16 — paragraph 2, Article 24, Article 25 — paragraphs 3 and 4, or Article 26 — paragraph 4;

(d) any reservation made in accordance with Article 23, paragraph 1;

(e) the withdrawal of any reservation in accordance with Article 23, paragraph 2;

(f) any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 29 and the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 20th day of April 1959, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory and acceding Governments.

ADDITIONAL PROTOCOL

to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters opened for signature in Strasbourg on 20 April 1959 (hereinafter referred to as “the Convention”) in the field of fiscal offences;

Considering it also desirable to supplement the Convention in certain other respects,

Have agreed as follows:

CHAPTER 1

ARTICLE 1

The Contracting Parties shall not exercise the right provided for in Article 2 (a) of the Convention to refuse assistance solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Party considers a fiscal offence.

2. gr.

1. Hafi samningsaðili sett það skilyrði fyrir framkvæmd réttarbeiðna varðandi leit eða hald á munum að brot það er leiddi til réttarbeiðninnar sé refsivert að lögum bæði beiðanda og aðilans sem beiðni er beint til, skal umrætt skilyrði uppfyllt talið, að því er tekur til afbrota er varða skatta, ef afbrotið er refsivert að lögum beiðanda og er sambærilegt við afbrot sama eðlis að lögum aðilans sem beiðni er beint til.

2. Beiðninni má eigi synja fyrir þá sök að í lögum aðilans sem beiðni er beint til sé eigi kveðið á um sams konar skatta eða gjöld né heldur sé þar að finna sams konar reglur um skatta, gjöld, tolla og gjalddeyrisviðskipti og í lögum beiðanda.

II. Kaffi

3. gr.

Samningurinn skal einnig taka til:

a. Birtingar málgagna sem varða fullnustu dóms, innheimtu sektar eða greiðslu málskostnaðar.

b. Ráðstafana er snerta frestun á uppkvaðningu eða fullnustu dóms, skilyrta lausn úr haldi, frestun á að fullnusta dóms hefjist eða hlé á fullnustu.

III. Kaffi

4. gr.

Við 22. gr. samningsins skal bætt texta þeim sem hér fer á eftir, og verður upprunaleg gerð 22. gr. samningsins 1. töluliður og neðanskrað ákvæði 2. töluliður.

„2. Ennfremur skal hver sá samningsaðili sem látið hefur í té ofanefndar upplýsingar senda hlutaðeigandi samningsaðila, að beiðni hans í einstökum málum, afrit af refsidómum og um ráðstafanir svo og allar aðrar upplýsingar sem máli skipta til að auðvelda honum að meta hvort þörf er einhverra ráðstafana innanlands. Slík skipti skulu eiga sér stað milli hlutaðeigandi dómsmálaráðuneyta.“

ARTICLE 2

1. In the case where a Contracting Party has made the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on the condition that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party, this condition shall be fulfilled, as regards fiscal offences, if the offence is punishable under the law of the requesting Party and corresponds to an offence of the same nature under the law of the requested Party.

2. The request may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party.

CHAPTER II

ARTICLE 3

The Convention shall also apply to:

a. the service of documents concerning the enforcement of a sentence, the recovery of a fine or the payment of costs of proceedings;

b. measures relating to the suspension of pronouncement of a sentence or of its enforcement, to conditional release, to deferment of the commencement of the enforcement of a sentence or to the interruption of such enforcement.

CHAPTER III

ARTICLE 4

Article 22 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 22 of the Convention becoming paragraph 1 and the below-mentioned provisions becoming paragraph 2:

„2. Furthermore, any Contracting Party which has supplied the above-mentioned information shall communicate to the Party concerned, on the latter's request in individual cases, a copy of the convictions and measures in question as well as any other information relevant thereto in order to enable it to consider whether they necessitate any measures at national level. This communication shall take place between the Ministries of Justice concerned.“

IV. Kaffli

5. gr.

1. Viðbótarsamningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins sem undirritað hafa samninginn. Viðbótarsamningurinn er háður fullgildingunni, viðurkenningunni eða samþykki. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Viðbótarsamningurinn gengur í gildi 90 dögum eftir afhendingu þriðja fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

3. Að því er varðar ríki sem undirrita en fullgildir, viðurkennir eða samþykkir síðar öðlast viðbótarsamningurinn gildi 90 dögum eftir afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjals.

4. Aðildarríki Evrópuráðsins mega ekki fullgilda, viðurkenna eða samþykkja viðbótarsamning þennan nema það fullgildi jafnframt eða hafi áður fullgilt samninginn.

6. gr.

1. Hvert það ríki, sem gerst hefur aðili að samningnum, getur gerst aðili að viðbótarsamningi þessum eftir gildistöku hans.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og gengur aðildin í gildi 90 dögum síðar.

7. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að tilgreina það eða þau landssvæði sem viðbótarsamningur þessi á að ná til.

2. Við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals eða síðar getur sérhvergt ríki lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að viðbótarsamningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingu enda fari það með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt undanfarandi tölulíð má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Slík afturköllun skal ganga í gildi sex mánuðum eftir að tilkynningin berst aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

CHAPTER IV

ARTICLE 5

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention.

ARTICLE 6

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

ARTICLE 7

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

8. gr.

1. Fyrirvarar sem samningsaðili hefur gert varðandi ákvæði samningsins skulu einnig gilda um viðbótarsamning þennan nema viðkomandi samningsaðili taki annað fram við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals. Sama máli gegnir um yfirlýsingar gefnar samkvæmt 24. gr. samningsins.

2. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að lýsa yfir því, að það áskilji sér rétt til

a. Að viðurkenna ekki I. kafla eða þá einungis að því er varðar tiltekin afbrot eða tiltekna flokka þeirra afbrota sem um getur í 1. gr. eða til að sinna ekki réttarbeiðnum varðandi leit eða hald á munum vegna afbrota er varða skatta.

b. Að viðurkenna ekki II. kafla.

c. Að viðurkenna ekki III. kafla.

3. Sérhver samningsaðili getur afturkallað yfirlýsingu sem hann hefur gefið samkvæmt undanfarandi tölulið með yfirlýsingu sem stíluð er til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og skal hún taka gildi frá og með móttökudegi.

4. Samningsaðili sem gert hefur við viðbótarsamning þennan fyrirvara varðandi ákvæði samningsins eða gert fyrirvara varðandi ákvæði í viðbótarsamningi þessum getur eigi krafist þess að annar samningsaðili beiti téðu ákvæði. Hann getur þó, sé fyrirvarinn aðeins að hluta til eða skilyrtur, krafist beitingar ákvæðisins að því marki sem hann hefur sjálfur viðurkennt það.

5. Engir aðrir fyrirvarar eru heimilir varðandi ákvæði viðbótarsamnings þessa.

9. gr.

Ákvæði viðbótarsamnings þessa eru ekki því til fyrirstöðu að ítarlegri ráðstafanir séu í tvíhliða eða marghliða samningum milli samningsaðila samkvæmt 3. tl. 26. gr. samningsins.

10. gr.

Nefnd Evrópuráðsins um afbrotamál skal látin fylgjast með framkvæmd viðbótarsamnings þessa og skal nefndin gera allt það sem þurfa þykir til að greiða fyrir vinsamlegri lausn hvers kyns vanda er verða kann vegna framkvæmdar hans.

ARTICLE 8

1. Reservations made by a Contracting Party to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to the declarations made by virtue of Article 24 of the Convention.

2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right:

a. not to accept Chapter I, or to accept it only in respect of certain offences or certain categories of the offences referred to in Article 1, or not to comply with letters rogatory for search or seizure of property in respect of fiscal offences;

b. not to accept Chapter II;

c. not to accept Chapter III.

3. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4. A Contracting Party which has applied to this Protocol a reservation made in respect of a provision of the Convention or which has made a reservation in respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by another Contracting Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

5. No other reservation may be made to the provisions of this Protocol.

ARTICLE 9

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Contracting Parties in application of Article 26, paragraph 3, of the Convention.

ARTICLE 10

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

11. gr.

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp viðbótarsamningi þessum fyrir sitt leyti með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir að aðalframkvæmdastjóra berst slík tilkynning.

3. Uppsögn samningsins hefur sjálfkrafa í för með sér uppsögn viðbótarsamnings þessa.

12. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum:

a. Sérhverja undirritun viðbótarsamnings þessa.

b. Sérhverja afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals.

c. Sérhvern gildistökudag viðbótarsamnings þessa samkvæmt 5. og 6. gr.

d. Sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt ákvæðum 2. og 3. tl. 7. gr.

e. Sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt ákvæðum 1. tl. 8. gr.

f. Sérhvern fyrirvara sem gerður er samkvæmt ákvæðum 2. tl. 8. gr.

g. Afturköllun sérhvers fyrirvara samkvæmt ákvæðum 3. tl. 8. gr.

h. Sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt ákvæðum 11. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð undirritað viðbótarsamning þennan.

Gjört í Strassborg 17. mars 1978 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textar jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til sérhvers þeirra ríkja sem undirrita og gerast aðilar.

ARTICLE 11

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

3. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

ARTICLE 12

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

a. any signature of this Protocol;

b. any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 5 and 6;

d. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 7;

e. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 8;

f. any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 8;

g. the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 8;

h. any notification received in pursuance of the provisions of Article 11 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 17th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Fylgiskjal 6.

Fyrirvarar og yfirlýsingar

a. Fyrirvarar.

1. tl. 1. gr.

Ísland mun einungis veita aðstoð í sakamálum vegna afbrota sem einnig eru refsiverð að íslenskum lögum.

Synja má um aðstoð:

(a) ef dómsmálayfivöld á Íslandi eða í þriðja ríki hafa hafið lögsókn gegn sakborningi fyrir afbrot það sem lá til grundvallar lögsóknar í ríki beiðanda, eða

(b) ef sakborningur hefur verið sakfelldur eða sýknaður með endanlegum dómi á Íslandi eða í þriðja ríki í máli varðandi afbrot það sem lá til grundvallar lögsóknar í ríki beiðanda, eða

(c) ef dómsmálayfivöld á Íslandi eða í þriðja ríki hafa ákveðið að láta niður falla eða hefja ekki lögsókn fyrir afbrot það sem lá til grundvallar lögsóknar í ríki beiðanda.

1. tl. 13. gr.

Skylda til að senda úrdrætti og upplýsingar úr sakaskrá svo sem mælt er í ákvæði þessu nær einungis til sakferilsskýrslu þess manns sem kærður er í viðkomandi sakamáli.

b. Yfirlýsingar.

1. tl. 5. gr.

Synja má um beiðni um leit eða hald á munum ef skilyrði a og c liðar 1. tl. 5. gr. eru ekki uppfyllt.

3. tl. 7. gr.

Beiðni um birtingu stefnu á hendur sökuðum manni er dvelur á Íslandi verður að hafa borist viðkomandi íslensku yfirvaldi eigi skemur en 50 dögum áður en ákveðið er að fyrirtaka sé í málinu.

6. tl. 15. gr.

Allar beiðnir um aðstoð á Íslandi samkvæmt samningnum skulu sendar dómsmálaráðuneytinu.

Reservations and Declarations

(a) Reservations

Article 1, paragraph 1

Iceland will only afford assistance in proceedings in respect of offences also punishable under Icelandic law.

Assistance may be refused:

(a) if the judicial authorities of Iceland or of a third State have instituted legal proceedings against the accused for the offence which gave rise to proceedings in the requesting State; or

(b) if the accused has been convicted or acquitted by a final judgment given by the judicial authorities of Iceland or of a third State in respect of the offence which gave rise to proceedings in the requesting State; or

(c) if the judicial authorities of Iceland or of a third State have decided to discontinue proceedings or not to initiate them in respect of the offence which gave rise to proceedings in the requesting State.

Article 13, paragraph 1

The obligation to communicate extracts from and information relating to judicial records under this provision applies only to the criminal record of the person charged with an offence in the criminal matter concerned.

(b) Declarations

Article 5, paragraph 1

A request for search or seizure of property may be refused if the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, subparagraphs (a) and (c), are not fulfilled.

Article 7, paragraph 3

A summons to be served on an accused person who is in Iceland must be transmitted to the competent Icelandic authorities at least 50 days before the date set for appearance.

Article 15, paragraph 6

All requests for assistance in Iceland under the Convention must be addressed to the Ministry of Justice.

2. tl. 16. gr.

Beiðnum og meðfylgjandi málsskjölum sem eigi eru á íslensku, dönsku, ensku, norsku eða sænsku skal ætíð fylgja íslensk eða ensk þýðing.

Article 16, paragraph 2

Requests and annexed documents not drawn up in Icelandic, Danish, English, Norwegian or Swedish shall be accompanied by a translation into Icelandic or English.

24. gr.

Orðið „dómsmálayfirvöld“ á Íslandi samkvæmt samningi þessum þýðir dómsmálaráðuneyti, dómstólar, ríkissaksóknari og lögreglustjórar.

Article 24

For the purposes of the Convention the term “judicial authorities” in Iceland means the Ministry of Justice, the courts, the State Prosecutor and Chiefs of Police.